

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

02/2023

**Chúa phán với tôi (Thánh nữ Faustina): Ta đã chịu đau
đớn hơn cả những gì con nhìn thấy (NK 445).**

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯƠNG

LÁ THƯ LINH HƯƠNG THÁNG 02/2023

LM. Ernest Nguyễn Văn Hương

Có lẽ sự kiện nổi bật trong Giáo hội công giáo trong năm vừa qua là sự kiện Đức Giáo Hoàng Benedicto 16 qua đời. Dĩ nhiên ai trong chúng ta cũng biết ngài đã từ chức từ lâu khi thấy sức khỏe không cho phép ngài đảm nhận trọng trách của vị cầm đầu Giáo hội công giáo ở trần gian nữa. Tuy nhiên sự ra đi của ngài cũng làm cho mọi người luyến tiếc.

Sự ra đi của Đức Thánh Cha vào cuối năm dương lịch làm chúng ta suy nghĩ một lần nữa về thân phận con người và sống thế nào để đảm nhận thân phận ấy. Suy nghĩ và đời sống của Đức Thánh Cha Benedicto có thể giúp chúng ta đảm nhận thân phận ấy. Trong bức thư trong tháng 2/2022 vừa qua, tức là bức thư được viết 10 tháng trước khi qua đời, Đức Thánh Cha viết: “Chẳng bao lâu nữa tôi sẽ phải đối diện với quan tòa cuối cùng đời tôi. Nhìn lại cuộc đời lâu dài của tôi, tôi có thể có nhiều lý do để kinh hãi và sợ...”.

Tuy nhiên đức tin giúp ngài vượt qua nỗi sợ ấy. Ngài viết: “Là Kito hữu cho tôi hiểu, và hơn thế nữa tình bạn với quan tòa đời tôi (Đức Kitô) giúp tôi tin tưởng bước qua cánh cửa tối tăm của cái chết”. Điều gì làm cho ngài không còn sợ nữa “đó là ngài cậy trông không phải vì công nghiệp của mình nhưng cậy trông vào Đức Kitô, là vị Thầy, là Người Bạn, là vị Thẩm phán và cũng là vị Luật sư của Ngài.

Đức Tổng Giám Mục Georg Gänswein, Thư ký riêng của Đức nguyên Giáo hoàng Bênêđictô XVI đã nói: “Ngài (Đức Thánh Cha Benedicto) luôn nói: “Đức tin phải là một đức tin đơn sơ, không giản dị thái quá nhưng đơn sơ. Bởi vì tất cả các lý thuyết vĩ đại, tất cả các nền thần học vĩ đại đều dựa trên nền tảng đức tin. Và đây là và vẫn là nguồn nuôi dưỡng duy nhất cho chính ngài và cho cả những người khác”.

Phải chăng suy tư của Đức Thánh Cha giúp cho chúng ta định hướng đúng cuộc đời của mỗi người. Đời sống chúng ta có thể có nhiều sai lầm, những vấp phạm. Đến trước vị quan tòa cuối cùng của đời mình, chúng ta trả lời thế nào trước quan tòa ấy?

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT V THƯỜNG NIÊN, NĂM A

HƯỚNG CHIẾU CỦA ÁNH SÁNG

Ánh sáng chiếu ra ngoài nó hay chiếu vào trong nó?

Đương nhiên là chiếu ra. Cây đèn có sức chiếu sáng, nhưng không phải chiếu cho nó mà cho chung quanh nó. Chính Đức Giêsu đã nói: *"Người ta không thắp đèn rồi để dưới đáy thùng, nhưng đặt trên giá hầu soi sáng cho mọi người trong nhà. Sự sáng của chúng con cũng phải chiếu giải ra trước mặt thiên hạ, để họ xem thấy những việc lành của các con mà ngợi khen Cha các con trên trời"*.

Hình ảnh cây đèn rất đơn sơ, nhưng lý giải được rất sâu sắc những bế tắc của đức tin nơi nhiều người môn đệ Chúa: Tại sao đức tin của họ không lớn mạnh lên mà còn nhỏ yếu đi? Tại sao đức tin ấy như không đủ sức nâng đỡ cuộc sống của họ trong những lúc gian nan, chứ

đừng nói chi đến nâng đỡ người khác? Câu trả lời của cây đèn rất đơn giản mà rõ ràng: tại vì họ là đèn, thế mà chỉ biết quanh quẩn lo chiếu vào trong mình chứ không chiếu ra ngoài.

Nhiều người môn đệ Chúa cứ mãi lo tuân giữ luật Chúa, mãi lo tham dự đầy đủ các ngày lễ, mãi lo những sinh hoạt nội bộ của Giáo Hội... Họ tưởng mình như thế là sống đức tin rồi đấy. Nhưng họ cứ băn khoăn: Tại sao Giáo Hội không phát triển? Tại sao nội bộ Giáo Hội cứ lục đục hoài?

Khi so sánh đức tin của người môn đệ với cây đèn và hạt muối, Đức Giêsu đã đưa ra một định hướng rất rõ: đức tin là để tỏa ra, đức tin là phải hướng đến người khác. Nếu không tỏa ra, đức tin sẽ là hạt muối lạt, cây đèn sẽ tắt... Chỉ còn ném bỏ.

Như thế, cách nuôi lớn đức tin là tập quên mình để sống cho người khác, sống vì người khác. Khi các tín hữu, nghĩa là người có đức tin, biết hướng đến người khác thì Giáo Hội sẽ phát triển, những khó khăn nội bộ của Giáo Hội cũng dần dần biến tan.

SỨC SÁNG CỦA TÌNH THƯƠNG

Trong bài Tin Mừng, Chúa Giêsu bảo chúng ta hãy làm ngọn đèn chiếu sáng trước mặt thiên hạ. Còn trong bài đọc I, ngôn sứ Isaia dạy chúng ta cách nào để cho đời mình thành đèn chiếu sáng: cách tiêu cực là không khinh bỉ người khác, loại bỏ những tranh chấp, hăm dọa, nói xấu...; cách tích cực là chia cơm cho kẻ đói, chia áo cho người nghèo, làm cho người đau khổ được hạnh phúc... Và Isaia bảo đảm: *"Như thế, sự sáng của người sẽ tỏa rạng như hừng đông, các vết thương của người sẽ lành mạnh nhanh chóng... ánh sáng của người sẽ bừng lên trong đêm tối, và bóng tối sẽ trở thành như giữa ban ngày"*.

Chúng ta đã biết mình có bổn phận làm gương sáng. Isaia dạy cho chúng ta biết thêm: không gương sáng nào sáng bằng tình thương; không việc làm nào chiếu sáng bằng việc yêu thương.

SỨ MẠNG ƯỚP MẶN CUỘC ĐỜI

Thời nay, những sứ điệp nói có một tầm quan trọng rất lớn (Radio, Tivi, sách báo v.v.) Trong Thánh Lễ, bài giảng rất quan trọng. Những nhà thờ có Cha giảng chán thì giáo dân thừa thớt, ngủ gục, lo ra... Những nhà thờ có Cha giảng hùng hồn, mạch lạc, truyền cảm thì giáo dân đông đúc, sinh động...

Tuy nhiên phẩm chất của lời nói và của người nói càng quan trọng hơn. Đó là kinh nghiệm tâm đắc của Phaolô, vị tông đồ thành công nhất của Giáo Hội: *"Lời tôi nói và việc tôi rao giảng không dựa vào những lời quyền rũ của sự khôn ngoan loài người", "Tôi không cho là tôi biết điều gì khác giữa anh em ngoài Chúa Giêsu Kitô chịu đóng đinh", "Tôi đến với anh em trong sự yếu hèn, sợ hãi và run rẩy"...* Xem thế, Thánh Phaolô thành công không phải vì ngài nói hay, mà vì tư cách, phẩm chất và cả con người của Ngài thấm mặn Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô chịu đóng đinh, đến nỗi Ngài có thể nói *"Tôi sống, nhưng không phải tôi sống, mà là Đức Kitô sống trong tôi"*. Nhờ đó, khi Ngài đi đến đâu, tiếp xúc với ai thì chất mặn của muối Tin Mừng từ trong Ngài tỏa ra và thấm vào mọi người chung quanh.

CHÚA NHẬT VI THƯỜNG NIÊN, NĂM A

CON ĐƯỜNG SỐNG

Trong bài đọc I, Ben Sira nói đến 2 con đường: con đường được vạch ra bởi các giới răn là con đường sống, con đường nước, con đường sự lành; con đường thứ hai thực ra không phải là đường mà là muốn đi đâu thì đi, không có chỉ dẫn, không có định hướng, không có ngăn cản... đó là con đường lửa, con đường sự dữ, con đường sự chết.

Chỉ cần một thí dụ nhỏ cũng đủ để đồng cảm với Ben Sira: lái xe trên xa lộ. Muốn an toàn, hay nói cách khác là muốn sống, người lái xe phải tuân thủ rất nhiều luật: đoạn nào phải chạy với tốc độ nào, chỗ nào được queo, chỗ nào phải dừng lại, muốn vượt thì phải làm sao v.v. và v.v.

Người lái xe nào nghĩ rằng tất cả những luật ấy là bó buộc, là bóp chết sự tự do của mình, rồi bất chấp tất cả. Kết quả sẽ thế nào? Người đó chết. Chẳng

những thế, có thể làm cho nhiều người khác chết theo.

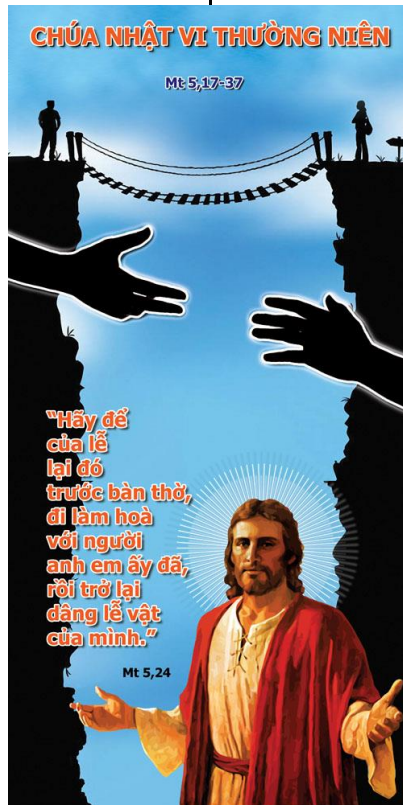
Đi trên một đoạn đường xa lộ mà đã thế. Huống chi trọn cuộc hành trình của đường đời.

LUẬT LÀ LUẬT!

Nhiều người nói "luật là luật". Những người này bám sát mặt chữ của các khoản luật và buộc

người ta tuân thủ một cách nô lệ từng chữ ấy. Lúc đó, luật trở thành chủ, và con người trở thành nô lệ. Cuộc sống quá nặng nề, không chịu nổi. Luật của pharisêu là như thế đó. Ngày sabát, nếu có người bệnh cũng không được chữa, bởi vì "luật" cấm không được làm việc gì trong ngày đó.

Nếu chú ý đọc hết bài giảng trên núi rất dài của Đức Giêsu (từ đầu chương 5 đến hết chương 7 Tin Mừng Mátthêu), chúng ta sẽ ngạc nhiên là tuy Ngài nói đến luật cũ và luật mới, nhưng Ngài chỉ giải thích những khoản luật cũ chứ

không đưa thêm khoản luật nào "mới" của Ngài cả. Đức Giêsu không thêm luật, nhưng Ngài chỉ cho thấy tinh thần của luật. Vì thế ta có thể nói: luật của Chúa Giêsu không phải là luật, mà là tinh thần. Tinh thần là sự sống của luật. Đã có quá nhiều khoản luật, chỉ thiếu tinh thần và sự sống thôi.

Sau này, trong một cuộc đối thoại với một luật sĩ, Đức Giêsu có nói tới hai khoản "luật" quan trọng nhất là mến Chúa và yêu người. Nhưng thực ra hai khoản đó cũng đã có sẵn trong bộ luật cũ Cựu Ước. Khoản luật thì vẫn cũ, cái mới là tinh thần: tinh thần "yêu" và tinh thần "mến".

Tín hữu chúng ta đang cố gắng tuân giữ rất nhiều luật: Luật Chúa và luật Giáo Hội. Nhưng hãy lưu ý kỹ điều này: nếu chỉ giữ "luật" mà không giữ đúng "tinh thần" của luật thì ta sẽ thành nô lệ, sẽ thành pharisêu.

LUẬT GIA ĐÌNH: CHA CON, ANH EM

Tinh thần bao trùm tất cả mọi khoản luật là tinh thần gia đình: đối xử với Thiên Chúa bằng tình hiếu thảo cha con và đối xử với người khác bằng tình huynh đệ anh em.

Đọc lại Bài giảng trên núi rất dài từ chương 5 đến hết chương 7 Tin Mừng Mt, ta thấy mỗi lần nói đến Thiên Chúa thì Đức Giêsu đều nhắc ta nhớ Ngài là Cha, và mỗi lần nói đến người khác thì Đức Giêsu cũng nhắc ta nhớ họ là anh em của ta.

- Thí dụ như về luật đối xử với người khác (Mt 5, 21-26): "Ai giận *anh em mình*... Ai mắng *anh em mình*... Ai chửi *anh em mình*... Khi con sắp dâng lễ vật trước bàn thờ mà sức nhớ có *người anh em* đang có chuyện bất bình với con...".

- Thí dụ về những việc đạo đức (Mt 6, 1-18): "Khi bố thí thì đừng có khua chiêng đánh trống... *Cha của anh*, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả công cho anh... Khi cầu nguyện... Hãy cầu nguyện với *Cha của anh*, Đấng thấu suốt những điều kín đáo... Còn khi ăn chay... *Cha của anh* Đấng thấu suốt những gì kín đáo...".

Thánh Kinh thường gọi Luật là "ách" và "gánh". Nhưng luật của Chúa Giêsu là luật gia đình. Luật gia đình tuy cũng là "ách" và "gánh" nhưng rất nhẹ nhàng, êm ái: "Ách Ta êm ái, gánh ta nhẹ nhàng".

CHÚA NHẬT VII THƯỜNG NIÊN, NĂM A

THẾ NÀO LÀ THÁNH?

Trong các bài đọc hôm nay, chúng ta nghe được hai lời kêu gọi nên thánh như Thiên Chúa: "Các người hãy nên thánh, vì Ta là Đấng Thánh" (bài đọc I); "Các con hãy nên trọn lành như Cha các con ở trên trời là Đấng trọn lành" (Bài Tin Mừng).

Thánh là thế nào?

Người ta thường hình dung vị thánh là một người khổ hạnh, xa lánh thế gian, chuyên chăm đọc kinh cầu nguyện... Vì hình dung như thế, người ta ngưỡng mộ các vị thánh nhưng không thích làm thánh.

Bài đọc I và bài Tin Mừng hôm nay hình dung vị thánh một cách rất dễ thương, dễ thích: Thánh là người cố gắng giống Chúa. Mà vì Chúa là tình yêu cho nên thánh là người sống yêu thương, chẳng những yêu thương những người thân cận với mình, mà còn yêu thương cả những kẻ thù ghét mình.

Một vị thánh như thế, ai mà không thích? Hình ảnh một vị thánh như thế, ai mà không

muốn trở thành? Và những người thánh như thế, xã hội nào mà không cần đến?

"MẮT ĐÈN MẮT, RĂNG THỀ RĂNG"

Toàn văn của khoản luật trả đũa được ghi trong sách Xuất hành (Xh 21, 24) như sau: "Mắt đền mắt, răng đền răng, tay đền tay, chân đền chân, phỏng đền phỏng, bầm đền bầm, sưng đền sưng". Mục đích của khoản luật này là tuy cho phép trả đũa nhưng giới hạn sự trả đũa đúng mức bị gây hại: kẻ thù làm mình hư một mắt, mình có thể trả đũa làm cho nó hư lại một mắt (không được hai); nó đánh mình bầm, mình có thể đánh nó bầm lại (không được hơn)...

Một điều đáng buồn là ngay trong thời đại Tân Ước này, nhiều người chẳng những chưa giữ được giới hạn tối thiểu của luật Cựu Ước mà còn tệ hơn thế nhiều. Họ sống theo luật "Hòn đất ném đi, hòn chì ném lại". Hãy nhìn tình hình xung đột bên Trung Đông giữa Palestine và Israel: một người của bên này bị

bắn tĩa chết là liền sau đó một làng của bên kia bị máy bay bên này ném bom. Trên bình diện nhỏ hơn: hai đứa trẻ đánh nhau kéo theo hai gia đình xung đột với nhau; khi hai người cãi nhau, người này chửi một câu thì người kia đáp lại ba câu; người này nói "Cha mày" thì người kia đáp lại "Tổ tiên sư mày"...

Làm thế nào để chấm dứt xung đột? Cách giải quyết "Mắt đền mắt răng đền răng" rất khó dừng lại ở giới hạn hợp lý mà thường có khuynh hướng leo thang trả đũa. Còn nếu giải quyết bằng cách "Hòn đất ném đi hòn chì ném lại" thì xung đột càng leo thang nhanh hơn.

Đến đây chúng ta mới thấy giáo huấn của Đức Giêsu rất khôn ngoan. Xung đột chỉ chấm dứt được khi một bên chịu nhường nhịn. Nhường nhịn không có nghĩa là mình yếu, mình thua, nhưng là mình đang cố gắng nên thánh như Thiên Chúa ở trên trời là Đấng thánh.

YÊU THƯƠNG KẸ THÙ KHÔNG PHẢI LÀ THIỆN CẢM, MÀ LÀ THIỆN CHÍ

Martin Luther King là một mục sư da đen, người đã đấu tranh để người da đen không còn bị người da trắng ngược đãi. Ông có một cách hiểu rất dễ chấp nhận về lời

Chúa Giêsu dạy "Hãy yêu thương kẻ thù", như sau:

"Trong Tân Ước, chúng ta thấy từ Agapè được dùng để chỉ tình yêu. Đó chính là tình yêu dồi dào không đòi một đáp trả nào hết. Các nhà thần học nói đó là tình yêu Thiên Chúa được thực hiện nơi tâm hồn con người. Khi vươn lên một đỉnh tình yêu như vậy, chúng ta sẽ yêu hết mọi người, không phải vì chúng ta có thiện cảm với họ, cũng không phải vì chúng ta đánh giá cao lối sống của họ. Chúng ta yêu thương họ vì Thiên Chúa yêu thương họ. Đó chính là ý nghĩa lời Đức Giêsu dạy "Anh em hãy yêu thương kẻ thù". Phần tôi, tôi sung sướng vì Ngài đã không nói "Anh em hãy có thiện cảm với kẻ thù của anh em" bởi vì có những người mà tôi khó có thiện cảm nổi. Thiện cảm là một xúc cảm. Tôi không thể có xúc cảm với người đã ném bom vào gia đình tôi. Tôi không thể có thiện cảm với người bóc lột tôi. Tôi không thể có thiện cảm với người đẽ bẹp tôi dưới sự bất công. Không, không thể có một thiện cảm nào đối với người đem ngày đe dọa giết tôi. Nhưng Đức Giêsu nhắc tôi rằng tình yêu còn lớn hơn thiện cảm, rằng tình yêu là thiên chí biết cảm thông, có tính sáng tạo, cứu độ đối với hết mọi người" (Trích bởi Fiches dominicales, Năm A, trang 201).

CHÚA NHẬT I MÙA CHAY, NĂM A

NHÌN THẲNG VÀO THỰC TẠI CÁM DỖ

- Chúng ta đừng nuôi ảo tưởng về một thế giới mà mọi sự đều tốt lành. Thân phận con người là sống giữa thế gian mà trong đó thiện ác, lành dữ lẫn lộn.

- Chính vì thế, khi Con Thiên Chúa xuống thế làm người, chính Chúa Thánh Thần đã dẫn Người vào sa mạc để đối diện với các cơn cám dỗ.

- Người ta sống tốt không phải bằng cách che mắt dấu mắt để khỏi nhìn thấy điều xấu, mà trái lại bằng cách nhìn thẳng vào điều xấu và chiến đấu để chiến thắng nó.

- Trong Mùa Chay, mỗi người hãy nhìn thẳng vào nội tâm mình. Không phải chỉ nhìn những mặt tốt, mà nhất là phải nhìn thẳng vào những mặt xấu, những thứ "tham, sân, si" đang âm thầm nhưng mãnh liệt khống chế mình.

- Và hãy nhìn vào cuộc chiến đấu của Đức Giêsu. Người đã thắng nhờ đâu? Nhờ làm theo

Lời Thiên Chúa và thực hiện thánh ý Thiên Chúa.

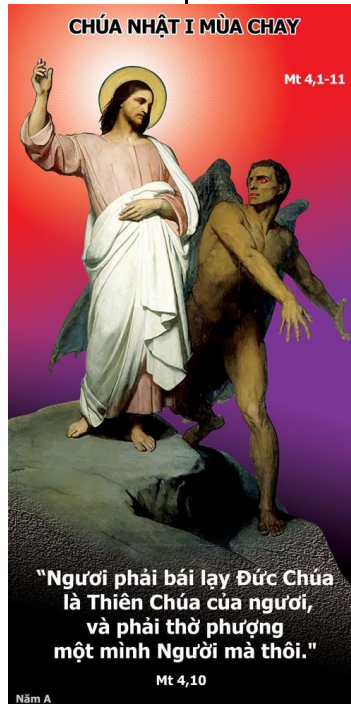
TÁI LẬP BẬC THANG CÁC GIÁ TRỊ

- "Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh...": Qua lời này, Chúa không bảo chúng ta đừng tìm cơm bánh, nhưng Ngài nhắc chúng ta đừng chỉ tìm cơm bánh.

- Bị quay cuồng trong cuộc sống vật chất, con người dễ bị cuốn hút theo vật chất: từ tình trạng quân bình dành mỗi quan tâm đồng đều cho những

nhu cầu tinh thần và vật chất, chúng ta dần dần bị cám dỗ xén bớt phần tinh thần để vun đắp thêm cho phần vật chất, và cuối cùng chỉ còn có vật chất và vật chất.

- Những việc làm được Giáo Hội khuyến khích trong Mùa Chay cũng nhằm giúp chúng ta tái lập lại các bậc thang giá trị: tự ý giảm bớt ăn uống, làm chủ những khuynh hướng của mình, quan tâm tìm hiểu ý Chúa và lắng nghe Lời Chúa hơn v.v.

CÁM DỠ CỦA ĐỨC GIÊSU VÀ CỦA CHÚNG TA

Một cuốn phim đã làm xôn xao dư luận một thời (khoảng năm 1989) là phim "Cơ cam dỗ cuối cùng của Đức Kitô" (The last temptation of Christ), phỏng theo quyển tiểu thuyết cùng tên của nhà văn Hy Lạp Nikos Kazantzakis. Cuốn phim và quyển tiểu thuyết mô tả lúc Đức Giêsu bị treo trên thập giá. Ngài đã ngất đi và thấy mình rời bỏ thập giá để trở lại cuộc sống bình thường. Ngài đi tìm lại nàng Madalêna, cưới nàng làm vợ. Sau đó Ngài lại tìm đến với hai chị em Matta và Maria và cũng cưới luôn hai người này. Ngài có rất nhiều con và sống rất hạnh phúc.

Báo chí và các đài phát thanh đưa tin rằng khi cuốn phim được trình chiếu lần đầu, những người có đạo đã đập phá rạp chiếu bóng tan tành, đến nỗi lần chiếu sau phải chiếu ở một rạp đặc biệt được cô lập bởi chung quanh toàn là nước để khỏi bị đập phá lần nữa.

Thực ra cốt chuyện cũng chẳng có gì xúc phạm cho lắm. Tuy tác giả có nói Đức Giêsu rời khỏi thập giá và cưới 3 người vợ, có nhiều con, nhưng đó chỉ là một cơ cam dỗ của Ngài mà

thôi. Cuối cùng Ngài đã lắc đầu không theo cơ cam dỗ đó. Sau đó Ngài tỉnh lại vẫn thấy mình đang bị treo trên thập giá, và Ngài hô lớn một tiếng kêu chiến thắng "Thế là đã hoàn tất", rồi Ngài tắt thở, hoàn tất đời mình trong tâm tình luôn trung thành với Chúa Cha. Trong đoạn mở đầu quyển tiểu thuyết của mình, Nikos Kazantzakis đã trình bày rõ ý hướng của ông: Ông tin Đức Giêsu vừa là Chúa vừa là người. Và ông muốn nhìn Ngài dưới khía cạnh làm người, vì thế ông đã tưởng tượng những cơ cam dỗ và những cuộc chiến đấu vô cùng cam go mà con người Giêsu đã phải đương đầu và đã anh dũng chiến đấu như thế nào. Mục đích là để càng thấy rõ hơn Đức Giêsu chính là mẫu mực cho con người chúng ta, để chúng ta cảm phục Ngài hơn và để khuyến khích chúng ta can đảm hơn trong khi chiến đấu với những cơ cam dỗ của chính chúng ta. Tác giả đã thổ lộ: "Trong khi viết, tôi đã cảm động đến phát khóc. Tôi chưa bao giờ cảm thấy máu của Chúa rơi từng giọt vào tim tôi với sự ngọt ngào như vậy, với nỗi đớn đau như vậy".

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 85

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Trong buổi tĩnh tâm linh mục đoàn TGP. Sài Gòn-TP. HCM vừa qua (05-01-2023),¹ các tham dự viên thật dễ dàng nhận ra nhiều đề mục lớn rất quan trọng: (1) Thay đổi lối sống / văn hóa (Xem); (2) Triết lý sống của người hiện đại (Xét); (3) Người mục tử thay đổi (Làm). Theo đó, phần “Thay đổi lối sống / văn hóa” đã đặc biệt nhắc đến một nội dung “Con người như một cỗ máy, được nhìn theo phạm trù hiệu năng, thiếu chiều sâu, tư duy theo phạm trù ‘sở hữu’ (*to have*: tiền, của cải) chứ không phải là ‘hiện hữu’ (*to be*: phẩm giá)”.²

Thế thì phải chăng triết lý sống của con người hiện nay cần phải thay đổi; những người đứng đầu, những vị hữu trách, nhất là các mục tử càng cần phải thay đổi? Nói khác đi, cuộc sống của người Ki-tô hữu cần phải có chiều sâu, cần phải tư duy theo phạm trù phẩm giá, nhân vị... trong Tin-Cậy-Mến. Nghĩa là, con người có đức tin cần phải hiểu và sống mối tương quan giữa công lý và lòng thương xót.³ Bởi lẽ... đó “không phải là hai thực tại mâu thuẫn nhau, nhưng là hai chiều kích của một thực tại duy nhất mở ra dần dần cho đến khi đạt đến đỉnh điểm trong tình yêu viên mãn”.⁴ Thật vậy, công lý là một khái niệm căn bản đối với xã hội dân sự, là sự công bằng hay chính nghĩa; còn lòng thương xót, hay đúng hơn lòng Chúa xót thương thì không vậy!⁵

---

¹ X. Nguyễn Năng, *Một khởi đầu mới* (TTLM 5-1-2023).

² *Ibid.*

³ X. APV 20,1.

⁴ APV 20,2.

⁵ X. APV 20,3.

Misericordiae vultus, số 20,1-3

Không là vô ích để nhắc lại nơi đây về mối tương quan giữa công lý và lòng thương xót. (APV 20,1) Đây không phải là hai thực tại mâu thuẫn nhau, nhưng là hai chiều kích của một thực tại duy nhất mở ra dần dần cho đến khi đạt đến đỉnh điểm trong tình yêu viên mãn. (APV 20,2) Công lý là một khái niệm căn bản đối với xã hội dân sự, có nghĩa là được “quy luật chi phối”. (APV 20,3)

Chút suy tư

Lời khẳng định về một trong những thực tại xã hội: “Con người như một cỗ máy, được nhìn theo phạm trù hiệu năng, thiếu chiều sâu, tư duy theo phạm trù ‘sở hữu’ (*to have*: tiền, của cải) chứ không phải là ‘hiện hữu’ (*to be*: phẩm giá)”⁶ thật đáng cho chúng ta xem xét, bàn bạc và tìm phương thức thay đổi. Theo đó, nếu công lý là sự công bằng hay chính nghĩa, là sự đúng đắn hay lẽ phải... là một khái niệm căn bản đối với xã hội dân sự, được “quy luật chi phối”... thì dường như phạm trù “sở hữu” (*to have*) nghiêng hẳn về thực tại này. Còn nếu lòng thương xót là sự biểu lộ tâm tình xót xa, mau mắn đồng cảm với những hoàn cảnh khó khăn của nhân loại, là sự khao khát muốn làm vơi đi những nỗi đau khổ như thế thì dường như phạm trù “hiện hữu” (*to be*) có phần nghiêng mạnh theo thực tại này.⁷

Xa hơn và cao hơn bội phần về mặt ý nghĩa thực tiễn và tâm linh thiết yếu chính là lòng Chúa xót thương. Đó là sự biểu lộ tình thương của Thiên Chúa Tình Yêu trước những hoàn cảnh khó khăn của con người. Lòng thương xót của Thiên Chúa không phải là công lý theo nghĩa tự nhiên nhưng bao hàm chính công lý một cách tất yếu. Lòng Chúa xót thương không chỉ có phạm trù “sở hữu” (*to have*: tiền, của cải) mà còn có phạm trù “hiện hữu” (*to be*: phẩm giá).⁸ Tình yêu xót thương (*merciful love*) của Thiên Chúa mang chiều kích “*being*”, gồm cả “sở hữu” (*to have*) và cả “hiện hữu” (*to*

---

⁶ X. Nguyễn Năng, *Một khởi đầu mới* (TTLM 5-1-2023).

⁷ X. BHvNB, “Tiếp cận và học hiểu lời Chúa: tồn tại, sở hữu, hữu thể (*to be, to have, being*) trong đời sống Ki-tô hữu” trong *Mục vụ ngành nghề: Hiểu và sống Tin-Cậy-Mến...*, T8, 387-9.

⁸ X. Nguyễn Năng, *Một khởi đầu mới...*

be), gồm... hai chiều kích của một thực tại duy nhất, đang dần mở ra, và ngày càng mở rộng, theo bản chất..., cho đến khi đạt đến đỉnh điểm "tuyệt đối" trong tình yêu viên mãn "tuyệt vời".⁹

Câu hỏi gợi ý

1. Lòng thương xót của Chúa cần được hiểu và đón nhận như thế nào? Bạn sẽ áp dụng vào thực tiễn cuộc sống của bạn ra sao? Ngay trong dịp đầu năm mới này nhé?
2. Hai thuật ngữ "công lý" và "lòng thương xót" có phải là hai thực tại mâu thuẫn nhau không? Phải hiểu như thế nào? Tại sao? Hãy áp dụng vào thực tiễn sao cho thật hữu ích.
3. Lời khẳng định "Con người như một cỗ máy, được nhìn theo phạm trù hiệu năng, thiếu chiều sâu, tư duy theo phạm trù 'sở hữu' (*to have*: tiền, của cải) chứ không phải là 'hiện hữu' (*to be*: phẩm giá)"¹⁰ có phản ánh đúng thực tế không? Vậy chúng ta phải thay đổi và thích ứng như thế nào?

06-01-2023, GTHH

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 2/2023

CẦU CHO CÁC GIÁO XỨ

Xin cho các giáo xứ, nhờ sống tình hiệp thông thật sự, ngày càng trở nên những cộng đoàn đức tin, huynh đệ và tiếp đón những người cùng quần nhất.

⁹ X. APV 20,2.

¹⁰ X. Nguyễn Năng, *Một khởi đầu mới...*

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 02/2023 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 03/02/2023; **Chủ Tế: LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Chánh xứ Chợ Đũi, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.

- Ngày 10/02/2023; **Chủ Tế: LM Phêrô Nguyễn Thanh Nhiệm**, SVD.

- Ngày 17/12/2023; **Chủ Tế: LM. Giuse Nguyễn Phát Tài**, Giáo xứ Tân Thông, Gp. Phú Cường.

- Ngày 24/02/2023; **Chủ Tế: LM Michael Nguyễn Tiến Bình**, Giáo xứ Phú Hạnh, hạt Phú Nhuận.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA: Nhà Thờ Khiết Tâm** (28, đường Long Hưng, P.7 Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 07/02/2023 (thứ ba ĐT). **Chủ tế: LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

- **HẠT HÓC MÔN: Nhà Thờ Trung Mỹ Tây** (40/4, Trung Mỹ Tây, xã Trung Chánh, H. Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 04/02/2023 (thứ bảy ĐT). **Chủ Tế: LM Đaminh Nguyễn Trung Kiên**, Chánh xứ Gx Trung Mỹ Tây, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT SÀI GÒN-CHỢ QUÁN: Nhà Thờ Chợ Quán** (120, Trần Bình Trọng, P.2, Q.5) lúc 15g00, ngày 22/02/2023. **Chủ Tế: LM. Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Gx Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt SG-CQ.

- **HẠT TÂN ĐỊNH: Nhà thờ Thánh Phaolô 3** (220/101, Lê Văn Sỹ, P.14, Q.3) lúc 17g00, ngày 02/02/2023 (thứ năm ĐT), **Chủ Tế: LM. Michael Phạm Trường Trinh**, Chánh xứ Gx Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú), lúc 15g00, ngày 07/02/2023 (thứ Ba đầu tháng). Chủ tế: **LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà Thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (32, đường 25, Kp 1, P. Linh Đông, Q. Thủ Đức) lúc 15g00, ngày 16/02/2023, **Chủ Tế: LM. Phêrô Lê Hoàng Chương**, Chánh xứ Gx Thánh Nguyễn Duy Khang, Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức.

- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà Thờ Hợp An (41/1, Phạm Văn Chiêu, P. 13, Q. Gò Vấp) lúc 15g30, ngày 01/02/2023, **Chủ Tế: LM Maximô Ngô Vĩnh Hy**, Chánh xứ Gx. Hợp An, Linh hướng CĐ LCTX hạt Xóm Mới.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn sùng LCTX.

DANH SÁCH AN NHÂN THÁNG 12/2022

DANH SÁCH XIN BẰNG AN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN

HẠT XÓM MỚI:

1. Lh. Gioan Vũ Văn Nhạ, Giáo xứ Hà Nội.
2. Lh. Maria Phạm Thị Cậy, Giáo xứ Hà Nội.
3. Lh. Phêrô Chu Quang Trực, Giáo xứ Hà Đông.
4. Bà Trần Rô, Giáo xứ Hà Đông.

HẠT SÀI GÒN – CHỢ QUÁN:

- 1.Lh. Ông Quách Trung Thương, Giáo xứ Chợ Quán.
- 2.Lh. Bà Hứa Mỹ Lan, Giáo xứ Chợ Quán.
- 3.Têrêsa Phạm Thị Thảo, Giáo xứ Chợ Quán.

HẠT TÂN ĐỊNH:

- 1.Lh. Linh mục Giuse Đinh Châu Trân, Op, Giáo xứ Mai Khôi.

GIÁO PHẬN CẦN THƠ:

1. Đaminh Hà Tiến Đạt, Giáo xứ Đại Hải, hạt Đại Hải.

AN NHÂN ĐÓNG GÓP QUỸ BÁC ÁI CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

1. CĐ LCTX Giáo xứ Lam Sơn, Hạt Xóm Mới: 200.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ. Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (01.2023) *(Xin xem hình ở trang bìa)*

I- CHƯƠNG TRÌNH HÀNH HƯƠNG KÍNH LCTX THÁNG 01/2023

VỀ VỚI TRUNG TÂM LCTX GX. SUỐI CÁT

Đến hẹn lại lên, thứ Sáu đầu tháng và đầu năm mới, ngày 06/01/2023, là ngày các hội viên HHLCTX giáo hạt Túc Trưng hành hương về với trung tâm LCTX của giáo phận. Như mọi lần, lần này cũng có đông đảo quý khách hành hương gần xa tự về giáo xứ Suối Cát, để tạ ơn và đón nhận LTX Chúa.

Như thường lệ, toàn thể cộng đoàn hành hương đã làm giờ kinh kính LCTX vào lúc 14h45, đang khi quý Cha giúp các hội nhân giao hòa với Thiên Chúa và Hội Thánh. Khoảng 16h00 Đức Cha Giuse đến và ít phút sau, ngài cùng với quý Cha đồng tế thánh lễ cầu bình an Năm Mới cho quý hội viên hạt Túc Trưng nói riêng, cho HHLCTX giáo phận nói chung, và cho tất cả mọi người trên thế giới.

Thánh lễ có sự hiện diện quý báu của Cha Quản Hạt Túc Trưng, Cha Đặc Trách HHLCTX hạt Túc Trưng và quý Cha đồng tế trong và ngoài giáo xứ Suối Cát.

Trong bài chia sẻ Lời Chúa, Đức Cha Giuse đã giúp cho cộng đoàn cảm nếm được hương vị của Lòng Thương Xót Chúa qua biến cố Nhập Thể làm người của Con Thiên Chúa, qua sứ điệp mà các bài đọc Sách Thánh gợi đến, và đặc biệt qua các dẫn chứng cụ thể từ những câu chuyện đời thường có thực. Qua đó, Đức Cha kêu gọi mỗi người hãy tiếp nối và trở nên khí cụ của LTXC, tiếp tục chung tay cùng với nhau, cùng với Mục Tử biến giáo phận trở thành "Thánh địa của Lòng Thương Xót Chúa".

Kết thúc thánh lễ, vị đại diện HHLCTX giáo phận đã thay mặt cộng đoàn giáo xứ gởi lời chúc Xuân và món quà ý nghĩa đến Đức Cha Giuse cùng quý Cha đồng tế. Tiếp đó, vị đại diện HHLCTX giáo hạt Túc Trưng cũng dâng lời cảm ơn và chúc Tết đến Đức Cha, Cha Giuse quản hạt – Đặc Trách HHLCTX giáo phận và quý Cha, quý Chức. Trong lời đáp từ, Đức Cha Giuse mời gọi cộng đoàn hướng về Đức Cha Chánh Gioan và Đức Cha Đaminh, để tri ân quý ngài đã

luôn quan tâm dõi theo và nâng đỡ Hiệp Hội LCTX còn rất non trẻ của giáo phận. Ngài cũng nói thay quý Đức Cha về tình thương và lời cầu chúc mà quý Đức Cha luôn có trong tim để gửi đến toàn thể dân thánh. Phần ngài, ngài cũng gửi đến tất cả quý hội viên và mọi người lời cầu chúc phúc lành của Thiên Chúa nhân dịp mừng Xuân Quý Mão 2023. Và sau cùng, Đức Cha Giuse đón nhận món quà của HHLCTX hạt Túc Trưng và trao tặng lại cho Cha Đặc Trách HHLCTX giáo phận, để lo cho các cụ già Nhà Mẹ Lòng Thương Xót.

Bài viết: Lm F.X. Nguyễn Hữu Quốc Quân, phó xứ Suối Cát.

Hình ảnh: Ban Truyền Thông Gx Suối Cát.

II- CHƯƠNG TRÌNH HÀNH HƯƠNG KÍNH LCTX THÁNG 02/2023

Chương trình Thánh lễ kính Lòng Chúa Thương Xót

Tại Gx. Suối Cát, thứ Sáu, ngày 03/02/2023

Giáo hạt Gia Kiệm phụ trách

Chủ đề: Dâng Gia Đình và những người đau khổ cho Lòng Chúa Thương Xót.

Bộ lễ: *Dâng Chúa Giêsu trong Đèn Thánh (x.2/2)*

Chương trình tổng quát (chiều):

14g00' - 14g30': Đón tiếp

14g30' - 15g30': Giờ kinh

- Lần chuỗi Lòng Thương Xót

- Nghi thức dâng Gia đình

15g30' - 16g00': Giải lao

16g00' - 17g30': Thánh lễ (ĐC Giuse chủ sự).

- Kết thúc.

Đặc trách HHLCTX-Gp. XL

Lm Giuse Trần Phú Sơn

TIN CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT MIỀN GIALAI

Vào lúc 15h00 ngày 6 tháng 1 năm 2023, Cha Ephrem Trương Cường, chánh xứ Gx Tiên Sơn chủ sự Thánh lễ kính Lòng Chúa

thương xót nhân ngày thứ Sáu đầu tháng cũng là đầu năm mới tại Giáo xứ Tiên Sơn, Hạt Pleiku, Gp Kon tum.

14h15, Giờ kinh nguyện sùng kính lòng Chúa thương xót trước Thánh lễ, với sự hiện diện của 400 thành viên LCTX Miền Gia Lai, quý chức Hội đồng mục vụ Gx và Cộng Đoàn dân Chúa xa gần.

“Hôm nay ngày thứ sáu đầu tháng, chúng ta đến với Lòng Chúa thương xót để cùng nhau dâng lên Ngài những thao thức và ước muốn của chúng ta”. Cha chủ sự dẫn vào Thánh lễ, qua bài giảng, Cha đã tâm tình nói lên tầm quan trọng của nghi thức Tuyên hứa mà mỗi hội viên cũng như Tân Ban Chấp hành CĐ LCTX Gx Tiên Sơn nói riêng và CĐ Miền nói chung.

“Xin Chúa biến đổi chúng ta trở thành những người con yêu dấu của Ngài, để có tâm tình yêu mến như Chúa, tâm tình hoán cải, biết tha thứ cho anh chị em mình, quan tâm đến những người đau khổ, yếu đuối trong gia đình cũng như trong cộng đoàn”.

Cha nhấn mạnh đến tình yêu của Lòng Chúa Thương Xót dành cho con người, một tình yêu mến vượt trên tất cả một cách nhưng không, thì chúng ta cũng phải ra đi phục vụ một cách nhưng không, ngay cả trong lúc họ yếu đuối, tội lỗi, thậm chí là phản bội tình yêu của Người. Nhưng chính ở điểm này, đó chính là dấu chứng của lòng Chúa thương xót. Điều ấy mời gọi mỗi người hãy mở lòng mình ra, dù thân phận hèn yếu, bất xứng, để đón nhận lòng Chúa thương xót và tiếp tục đi vào dòng đời, trở nên chứng nhân cho lòng Chúa thương xót.

Sau bài giảng Lễ, Cha Ephrem cử hành nghi thức Tuyên hứa gia nhập cho 25 Đoàn viên và trao uỷ nhiệm thư cho Tân Ban Chấp Hành CĐ LCTX Giáo xứ Tiên Sơn nhiệm kỳ 2023 – 2026.

Sau Thánh Lễ, chị Anê Thái Thị Kim Hoàng, trưởng BCH Xứ đoàn dâng lời cảm tạ Chúa và cảm ơn Cha Linh hướng và Ban Điều Hành đã đáp lại lời mời của Cha Chánh xứ đến hiệp dâng Thánh Lễ với Giáo xứ, Hội đồng Mục vụ Gx, rất tiếc là Cha Linh hướng Miền bệnh không tham dự buổi Thánh lễ hôm nay.

Buổi Lễ kết thúc lúc 16h cùng ngày. Mọi người chia tay ra về trong tình yêu lưu luyến.

Bài viết: Văn Mùi, Ban TT CĐ LCTX Miền Gialai

DIỄN ĐÀN**PHỤC VỤ****TRẦM THIÊN THU**

Kinh Thánh nói: *"Kẻ phục vụ Đức Chúa theo ý Người sẽ được Người chấp nhận, lời họ kêu xin sẽ vọng tới các tầng mây"* (Hc 35:16). Phục vụ cũng có tính liên đới. Phục vụ Thiên Chúa để phục vụ tha nhân: *"Thọ tạo sẵn sàng biến đổi để phục vụ ân huệ của Chúa, ân huệ nuôi dưỡng mọi người, đáp ứng ước mong của những ai cần đến"* (Kn 16:25). Phục vụ người khác cũng là phục vụ Thiên Chúa, và để hoàn

thiện chính mình.

Ai cũng biết rằng phục vụ là giúp đỡ người khác, có thể đó là việc phải làm theo bổn phận, theo trách nhiệm, hoặc có thể là việc muốn làm vì tự nguyện, vì quý mến, yêu thương, đặc biệt là vì Chúa. Tinh thần phục vụ làm cho người ta nên cao quý, vì phục vụ là dâng hiến chính con người bé nhỏ của chúng ta cho Thiên Chúa, Đấng tối cao tuyệt đối.

Hằng ngày, các công ty, các cửa hàng, các quán ăn hoặc giải khát,... luôn có những đợt tuyển nhân viên phục vụ. Công việc của người phục vụ rất bình thường, đôi khi bị coi là tầm thường, nhưng thực ra lại rất cần thiết. Có thể nói rằng không có họ thì các sinh hoạt xã hội khó tồn tại. Không có các công nhân thì giám đốc chỉ bó tay, và xã hội sẽ không có sản phẩm để tiêu thụ. Cách phân biệt "cao – thấp" là do quan niệm của những người ích kỷ, hợm mình, khinh người. Đó là thiên cận, nông cận, và cũng là một dạng "thiếu não" vậy.

Chắc chắn rằng chỉ có người xấu chứ không có nghề xấu, cũng không có nghề nào hơn nghề nào. Tiền nhân nói: *"Nhất sĩ, nhì nông; hết gạo chạy rông... nhất nông, nhì sĩ"*. Ảnh hưởng "cao – thấp" là do quan niệm thời xưa: Sĩ, Nông, Công, Thương, Binh. Kẻ

sĩ được coi là “dân ngon.” Nhưng hết gạo ăn thì “ngon” cái nổi gì? Ai hơn ai? Xét cho cùng, mọi người đều bình đẳng.

Mọi người đều phục vụ lẫn nhau, dù là trực tiếp hoặc gián tiếp, hoặc bằng cách nào đó. Đừng tưởng tô tở mới phải phục vụ chủ nhân, mà chính chủ nhân cũng phải phục vụ tô tở bằng cách nào đó; đừng tưởng chỉ có nhân viên mới phải phục vụ giám đốc, mà chính giám đốc cũng phải phục vụ nhân viên bằng cách nào đó; đừng tưởng chỉ có đệ tử mới phải phục vụ sư phụ, mà chính sư phụ cũng phải phục vụ đệ tử bằng cách nào đó; đừng tưởng chỉ có giáo dân mới phải phục vụ linh mục quản xứ, mà chính linh mục cũng phải phục vụ giáo dân bằng cách nào đó; đừng tưởng chỉ có bề dưới mới phải phục vụ bề trên, mà chính bề trên cũng phải phục vụ bằng cách nào đó; đừng tưởng chỉ có người nhỏ mới phải phục vụ người lớn, mà chính người lớn cũng phải phục vụ người nhỏ bằng cách nào đó;... Rất nhiều mối quan hệ trong xã hội, mọi mối quan hệ đều liên đới với nhau. Vợ chồng đối với nhau, cha mẹ và con cái đối với nhau, anh chị em đối với nhau, bạn bè đối với nhau,... Nói chung, tất cả chỉ là con người đối với con người. Chúa Giêsu đã có quy luật sống: *"Ai làm đầu phải hầu thiên hạ"* (x. Mt 20:25-28; Mc 10:40-45).

Một hôm, sau khi được Chúa Giêsu chữa khỏi chứng sốt nặng, nhạc mẫu của ông Phêrô liền chỗi dậy phục vụ Ngài. (x. Mc 1:29-31; Lc 4:38-39) Chính Chúa Giêsu cũng đã minh định: *"Thầy sống giữa anh em như một người phục vụ"* (Lc 22:27). Thật vậy, ngay tại Bữa Tiệc Ly, trước khi bị bắt, chính Chúa Giêsu đã đích thân hạ mình bằng cách quỳ xuống mà rửa chân cho các môn đệ, Ngài muốn làm gương và giáo huấn về tầm quan trọng của sự phục vụ (x. Ga 13:3-20). Chúng ta không thể không noi gương Ngài.

Đề cập vấn đề phục vụ cũng có liên quan thái độ “chảnh”. Thông thường, người ta thích “sai” người khác làm cái này, việc nọ, và cứ tưởng thế là uy tín và oai lẫm. Chỉ là ảo tưởng và đại dột – thậm chí là ngu xuẩn, vì đó là đi ngược lại đường lối của Chúa mà lại hãnh diện. Chết thật chứ chẳng chơi!

Phục vụ là việc bình thường mà lại nhiều khê. Phục vụ là dẫn thân, rất cần phải khiêm nhường mới có thể phục vụ. Không dễ

chút nào! Phục vụ còn liên quan nịnh bợ, tâng bốc, ranh mãnh. Cứ thấy “ông to, bà lớn” thì họ tìm mọi cách để “đưa đón” và “đẩy đưa,” đãi bôi, tâng bốc,... cốt để tỏ ra mình “có giá”, rồi tìm mọi cách “nịnh trên, đạp dưới”. Thật ra họ chỉ là “cáo mượn oai hùm”, chứng tỏ đầu óc kém cỏi, ngu dốt với cái đầu rỗng tuếch. Họ tự thú với người khác rằng “ông ơi, tôi ở bụi này”, ngu dại mà cứ tưởng mình giỏi giang, thâm độc mà tưởng mình nhân đức. Kinh khủng thật! Có câu tục ngữ Đức rất đáng suy nghĩ: *"Người ta bắt thỏ rừng bằng chó săn, bắt đàn bà bằng bạc tiền, và bắt kẻ ngu si bằng lời khen dối trá"*.

Việc phục vụ là chuyện có vẻ đơn giản, kiểu nói ngày nay gọi là “chuyện nhỏ”, thế nhưng lại vô cùng phức tạp. Đơn giản vì “dễ nói suông” và dễ chỉ tay năm ngón, nhưng lại quá nhiều khê vì khó hành động. Quả thật, “ngôn hành song đôi” sao khó quá đi thôi! Có lẽ cụm từ “sống phục vụ” và “sống nghèo” thật đáng sợ! Nhưng ai làm được thì thật đáng nể, vì họ đã nên giống Đức Giêsu Tình Yêu, Vua Phục Vụ và Vua Nghèo.

Từ trời cao, Chúa Giêsu giáng sinh làm người để CỨ NGỰ giữa chúng ta (Ga 1:14), để YÊU THƯƠNG chúng ta, để CHIA SẺ mọi nỗi vui buồn với chúng ta, nói chung là để PHỤC VỤ chúng ta. Một vị Chúa Tể cần khôn mà khiêm hạ tột cùng. Ngài không nói suông, không ra lệnh, mà Ngài làm thật, và làm tới cùng.

Như vậy, phục vụ là “điểm son” của đức tin. Vị Khai Sinh Đức Tin của chúng ta (Dt 12:2) đã hoàn toàn phục vụ người khác bằng mọi cách. Cuộc đời Ngài luôn từ bỏ tất cả vì vinh quang Nước Trời và phục vụ mọi người. Ngài không tìm ý riêng mà tìm ý của Chúa Cha, Đấng đã sai Ngài (x. Ga 5:30). Các tông đồ, từ Thánh Phêrô tới Thánh Phaolô, cũng đều là những người phục vụ. Gương của Chúa Giêsu, của các tông đồ và các môn đệ thời sơ khai đều coi trọng sự phục vụ.

Sự phục vụ là điều tự nhiên đối với các Kitô hữu khi họ bắt đầu đánh giá cao những gì đã được làm cho họ. Khi chúng ta dành tình yêu cho Đức Kitô càng sâu đậm, chúng ta càng mong muốn phục vụ Ngài – phục vụ tha nhân là phục vụ chính Ngài. Chính đức tin trưởng thành khiến chúng ta bắt chước Đức Kitô mọi cách. Ngài đã

yêu thương và phục vụ để chúng ta noi gương. Chúng ta cần hành động vì người khác trước, ngay cả trong những việc chúng ta cảm thấy không thoải mái.

Chương 2 trong sách Công Vụ nói nhiều đến việc phục vụ. Người ta phục vụ nhau bằng cách bán những gì mình sở hữu để giúp người nghèo (Cv 2:42-47). Động thái đó vẫn tiếp tục trong thời kỳ đầu của Giáo hội: *"Không một ai coi bất cứ cái gì mình có là của riêng, nhưng đối với họ, mọi sự đều là của chung. Trong cộng đoàn, không ai phải thiếu thốn, vì tất cả những người có ruộng đất nhà cửa, đều bán đi, lấy tiền, đem đặt dưới chân các Tông Đồ. Tiền ấy được phân phát cho mỗi người, tùy theo nhu cầu"* (Cv 4:32, 34-35). Đó là "đặc điểm" để nhận biết các tông đồ. Thời gian trôi qua, Giáo Hội phát triển và vẫn luôn được khuyến khích phục vụ (x. Rm 12:11; Gl 5:13; Dt 12:28; 1 Pr 4:10).

Tự bản chất, phục vụ là hy sinh, là đồng hành với người khác. Thật lợi ích cho các Kitô hữu biết coi việc phục vụ là điều cần thiết, Chúa Giêsu đã phục vụ chúng ta hết mình thì rất đáng để chúng ta phục vụ người khác. Những vĩ nhân được thế giới khâm phục và ca tụng cũng đều là những người biết sống vì người khác, luôn sẵn sàng phục vụ người khác bất cứ khi nào cần.

Chắc hẳn chúng ta đã nhiều lần tự vấn: *"Chúa Giêsu muốn gì ở tôi?"*. Và Ngài chỉ trả lời chân thật, ngắn gọn, thẳng thắn: *"Mọi thứ. Đừng giữ lại thứ gì cho riêng mình"*. Chính Ngài thể hiện tới cùng: *"Con chồn có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ tựa đầu"* (Mt 8:20; Lc 9:58). Phục vụ là như thế. Không quên mình để dẫn thân thì không thể phục vụ!

Chúa Giêsu luôn mời gọi hướng lên chứ không hướng xuống: *"Trước hết hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và đức công chính của Ngài, còn tất cả những thứ khác, Ngài sẽ thêm cho"* (Mt 6:33). Vì nghe quen nên chúng ta thấy bình thường, thậm chí có thể là "vô tác dụng". Chúng ta cũng "quá biết" chuyện người thanh niên giàu có muốn nên trọn lành, anh ta đã giữ mọi giới luật từ nhỏ, Chúa Giêsu nói: *"Anh chỉ thiếu có một điều là hãy đi bán những gì anh có mà cho người nghèo, anh sẽ được một kho tàng trên trời. Rồi hãy*

đến theo tôi" (Mc 10:21). Nghe vậy, anh ta *"sa sầm nét mặt và buồn rầu bỏ đi, vì anh ta có nhiều của cải"* (Mc 10:22).

Chúa Giêsu luôn nói rất thật, không hề bóng gió, và Ngài cũng nói riêng với từng người chúng ta như vậy. Chính của cải và gia đình vẫn có thể là "chướng ngại vật" (x. Mc 10:29-31; Lc 14:26). Những thứ đó cần thiết và "bất khả ly" nhưng có thể khiến chúng ta không phục vụ Thiên Chúa đúng mức, đúng ý Ngài. Lợi bất cập hại!

Lời Chúa có lúc làm chúng ta vui, nhưng thường thì Lời Chúa làm chúng ta "đau" và khiến chúng ta "khó chịu" lắm! Bởi vì Lời Chúa "cản trở" công việc của chúng ta, "cản lối" những hoạch định tương lai của chúng ta, "cản mũi kỳ đà" những dự tính của chúng ta. Rồi chúng ta lý luận là phải có thời gian dành riêng cho mình, cho rằng Chúa đòi hỏi quá đáng. Chúng ta nghĩ rằng tham dự những buổi phụng vụ ở nhà thờ, đọc kinh ở nhà, thăm viếng bệnh nhân, tham gia các hội đoàn, đi làm từ thiện, dâng cúng tiền xây dựng nhà thờ, học Kinh Thánh, tìm hiểu Giáo huấn Xã hội Công giáo, học thần học,... Thế là đủ lắm rồi! Vì thế, chúng ta có thể ảo tưởng, tự mãn nguyện với những gì mình làm mà hóa kiêu ngạo, đôi khi có thể chỉ vì mình mà cứ tưởng là vì Chúa!

Chắc chắn rằng phục vụ Đức Kitô quan trọng hơn mọi thứ khác. Đó là bổn phận và trách nhiệm của chúng ta đối với Ngài, nghĩa là phải "ưu tiên số một". Bởi vì chúng ta đều là tội tử, tước vị hay chức vị chỉ mang tính xã hội, ai cũng chỉ là người mắc nợ qua Máu Thánh mà Ngài đã đổ ra để cứu độ chúng ta thoát khỏi ách tội lỗi và sức mạnh của bóng tối (x. Cl 1:13). Chúng ta đã được cứu thoát bằng giá rất đắt (1 Cr 6:20; 1 Cr 7:23), vì đó là "giá máu" của chính Đức Kitô, Thiên Chúa Ngôi Hai (Cv 20:28). Mục đích của chúng ta là trở thành "đầy tớ tài giỏi và trung thành" (x. Mt 25:21), là những người sẽ được Thiên Chúa trọng thưởng (x. 2 Tm 4:6-8).

Từ Belem tới Canvê, cuộc đời Chúa Giêsu trải dài và in đậm dấu ấn phục vụ: *"Tôi đến không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ, và hiến mạng sống làm giá chuộc muôn người"* (Mt 20:28; Mc 10:45). Phục vụ là tự hoàn thiện theo lệnh truyền: *"Hãy nên hoàn thiện như Cha trên trời là Đấng hoàn thiện"* (Mt 5:48).

Đức Phanxicô đã nhắc nhở các giám mục và linh mục phải cẩn thận tránh xa cám dỗ, để có thể trở nên mục tử hữu hiệu, và bảo vệ đàn chiên khỏi nguy hiểm. Ngài nói: *"Nếu chúng ta đi với người giàu, là chúng ta đang đi về phía hư vô, chúng ta sẽ trở thành chó sói, chứ không phải người chăn chiên. Ngài cũng thúc giục tín hữu Công giáo cầu nguyện cho giám mục và linh mục".* Đúng vậy, vì chính Chúa Giêsu cảnh báo: *"Hãy coi chừng các ngôn sứ giả, họ đội lốt chiên mà đến với anh em; nhưng bên trong, họ là sói dữ tham mồi. Cứ xem họ sinh hoa quả nào, thì biết họ là ai. Ở bụi gai làm gì có nho mà hái? Trên cây găng làm gì có vả mà bẻ? Nên hễ cây tốt thì sinh quả tốt, cây xấu thì sinh quả xấu"* (Mt 7:15-17; Lc 6:43-45).

Đức Phanxicô là người sống nghèo và sống phục vụ. Ngài đang tích cực canh tân Giáo Hội. Cách hành động của ngài khiến nhiều người phải tự "sờ gáy" mình, và ngài cũng có những câu nói rất thẳng thắn khiến nhiều người cảm thấy "nhột" lắm. Chẳng hạn, ngài nói: *"Tôi muốn một Giáo Hội ra khỏi chính mình và gặp tai nạn, hơn là một Giáo Hội bị thổi mục từ bên trong"*.

Phục vụ là can đảm, là khiêm nhường, là đồng hành với tha nhân. Đó là điều đẹp lòng Thiên Chúa, và Ngài sẽ trọng thưởng, vì chính Chúa Giêsu đã nói: *"Ai phục vụ Thầy thì hãy theo Thầy; và Thầy ở đâu, kẻ phục vụ Thầy cũng sẽ ở đó. Ai phục vụ Thầy, Cha của Thầy sẽ quý trọng người ấy"* (Ga 12:26).

Lạy Chúa Giêsu, chúng con thấy xấu hổ lắm! Xin Ngài tha thứ và biến đổi, giúp chúng con không ba hoa, không lẻo mép, nhưng làm nhiều hơn nói, can đảm sống phục vụ và sống nghèo theo gương Ngài. Không có Ngài, chúng con không làm gì được. Xin soi sáng, hướng dẫn và nâng đỡ chúng con suốt cuộc lữ hành trần thế. Amen.

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về

longthuongxotgp@yahoo.com

longthuongxotgp@gmail.com

để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện

LỄ NẾN TRONG PHỤNG VỤ

Fx ĐỖ CÔNG MINH

Lễ Nến được mừng vào ngày thứ 40 sau lễ Giáng Sinh, kết thúc những ngày lễ trọng mừng việc Thiên Chúa tỏ mình ra cho con người nơi Ngôi Lời mặc lấy xác phàm. Lễ này còn có tên gọi là lễ Đức Maria được thanh tẩy theo Luật Môsê, Lễ Chúa Kitô gặp gỡ Dân thánh nơi cụ già Simêon, hay lễ Dâng Chúa trong Đèn Thờ. Chúng ta cùng nhau tìm hiểu về tên gọi LỄ NẾN và nguồn gốc, ý nghĩa Lễ này trong Phụng vụ.

1/ Tại sao lại có lễ này, và sao lại gọi như vậy?

Theo Sách Xuất Hành Xh 13, 2. 11-16; Lv 12, 1-4; Is 88, 14; 42, 6 thì Luật Môsê quy định: Thứ nhất, các trẻ sơ sinh, trong thời gian Luật định, phải mang lên Đèn Thờ dâng cho Thiên Chúa. Thứ hai, người phụ nữ sau khi sinh con được 40 ngày phải lên Đèn Thờ để được thanh tẩy. Vì thời đó người ta cho rằng khi sinh con, người phụ nữ bị ô uế. Thứ ba, con đầu lòng là tài sản của Thiên Chúa. Vì thế có tục lệ dâng con và lễ vật cho Thiên Chúa để chuộc lại con.

Sau khi sinh Đức Giêsu được 40 ngày, Đức Maria và Thánh Giuse đã làm như Luật dạy. Nhưng lễ dâng Đức Giêsu trong Đèn Thờ theo Luật định lại trở nên cuộc gặp gỡ: ông Simêon và bà Anna được hạnh phúc gặp gỡ và bồng ẵm Hài Nhi Giêsu trên tay. Nhờ đó họ nhận ra Hài Nhi Giêsu là "Ánh sáng soi đường cho dân ngoại" (x. Lc 2, 22-40).

Bên Hội Thánh Đông phương, lễ này gọi là Lễ gặp gỡ Đấng Cứu Thế: Đức Giêsu, Vị Cứu Thế vào Đèn Thờ và gặp hai vị đại diện Cựu Ước: ông Si-Mê-Ong và bà An-Na. Tục lệ này trở thành lễ mừng kính trong Hội Thánh bên Giêrusalem từ đầu thế kỷ IV: 40 ngày sau khi Đức Mẹ sinh Đức Giêsu.

Bên Hội Thánh Tây phương, sau thế kỷ X, lễ này là lễ kính Đức Mẹ. Cũng như các phụ nữ khác, sau khi sinh con, Đức Maria mang lễ vật vào Đền Thờ, để được thanh tẩy như Luật định.

Từ năm 1960, lễ này được đổi thành lễ kính Chúa: Dâng Chúa Giêsu vào Đền Thờ, 40 ngày sau lễ Giáng Sinh. Vì thế, Giáo hội chúng ta mừng lễ này vào ngày 02-02.

2/ Thực hành:

Hiện nay, theo sách NHỮNG NGÀY LỄ CÔNG GIÁO NĂM 2022-2023 của Tổng Giáo phận TPHCM, ngày 02/02/2022 ghi rõ là *Thứ năm đầu tháng: DÂNG CHÚA GIÊSU TRONG ĐỀN THÁNH (LỄ NẾN), bậc Lễ Kính*, tại nhiều giáo xứ tổ chức cử hành Phép Thanh Tẩy cho trẻ sơ sinh, đồng thời tổ chức nghi thức cho các bà mẹ dâng con sinh trong năm cho Thiên Chúa theo ý nghĩa của việc Đức Mẹ dâng Chúa Giêsu trong Đền thờ.

VỀ LỄ NẾN: Ngay từ thế kỷ IV, khi mừng lễ này, để kính nhớ việc dâng Đức Giêsu vào Đền Thờ, các Kitô hữu rước kiệu và cầm nến sáng trong tay. Tục lệ làm phép và kiệu nến có nhiều nguồn gốc khác nhau, và một trong các nguồn gốc ấy có tính thực tiễn là: tại Rôma, việc rước kiệu từ nhà thờ thánh Arianô (ở Foro) về đền thờ Đức Bà Cả diễn ra trong đêm tối, nên cần phải có nến sáng. Từ thế kỷ X, ở nước Pháp, lễ nghi làm phép nến và rước kiệu mang một ý nghĩa mới: nến sáng tượng trưng cho Chúa Kitô, ánh sáng thế gian. Vì thế, lễ này có tên gọi là Lễ Nến.

Riêng ở Việt Nam chúng ta, Lễ Nến đã đi sâu vào cuộc sống người tín hữu. Ở nhiều nơi, vào ngày lễ này, các tín hữu mang nến đến nhà thờ để được làm phép, rồi mang về, thắp lên mỗi khi đọc kinh gia đình, khẩn nguyện cho người đau ốm hoặc vắng đi xa, trong những dịp ma chay hay cưới hỏi.

Tóm lại, với ngày lễ này, Giáo hội mừng hai ý nghĩa căn bản: thứ nhất là cuộc gặp gỡ giữa Thiên Chúa với Dân Người, thứ hai là Đức Giêsu chính là ánh sáng soi đường cho muôn dân tộc. Mừng ngày lễ này, chúng ta được mời gọi trở nên con người của sự gặp gỡ, con người phản chiếu ánh sáng Chúa Kitô giữa trần gian.

BUỐC VÀO MÙA CHAY THÁNH

LM Giuse Phạm Đình Ngọc SJ

Để chiến thắng trên đấu trường khốc liệt, người chiến sĩ cần thao luyện và trui rèn ý chí. Thao trường càng đồ mồ hôi, chiến trường càng bớt đổ máu.

Đó là quy luật áp dụng cho mọi thời, mọi nơi và mọi người, nếu người ta muốn thành công. Trong đạo Công giáo cũng thế, hằng năm Giáo hội dành một Mùa Chay [1] Thánh 40 mươi đêm ngày, để giúp con cái mình khỏe về thể chất, mạnh về tinh thần và tăng sức đề kháng cho tâm hồn. Bởi đó, ăn chay hoặc sống Mùa Chay không chỉ giữ luật lệ, nhưng trên hết là thể hiện tình yêu dành cho chính mình, cho Thiên Chúa và cho tha nhân. Khi đó, người ta mới thực sự đủ sức chạy nhanh, vươn xa đến đời sống tốt lành, quân bình và thánh thiện.

Bài Tin Mừng Chúa Nhật đầu Mùa Chay hôm nay [2], chúng ta thấy Đức Giêsu cũng đi vào con đường chay tịnh. Hơn ai hết, chính Ngài biết chặng đường sứ vụ công khai cơ man nào là gian nan thử thách phía trước. Để chuẩn bị hành trang lên đường, Đức Giêsu, Chúa của chúng ta bước vào những ngày chiến đấu thiêng liêng trong hoang mạc. Dĩ nhiên nơi ấy Ngài không cô độc trước những

lần cám dỗ của Ma quỷ [3]. Ngài có Chúa Thánh Thần hằng nâng đỡ, các thiên sứ phục vụ. Ngài sống trong hoang mạc, giữa loài dã thú. Đó là những dấu hiệu cho thấy Đức Giêsu luôn chiến thắng Xatan, thắng cơn thử thách và cám dỗ.

Nhiều khi tôi nghĩ Đức Giêsu là Chúa, Ngài mới vượt qua mọi thử thách, và làm được mọi thứ. Ngược lại, là phận con người, làm sao tôi thắng được cơn cám dỗ, làm sao tôi sống sót trong cuộc chiến với Ma quỷ, hoặc làm sao tôi sống tốt trong Mùa Chay được? Lúc đầu tôi tưởng những câu hỏi ấy chính đáng, hợp lý, hợp tình. Có khi tôi muốn rút lui, bỏ cuộc.

Nhưng đúng là tôi đã lầm, lầm to! Bởi chính khi đó tôi đã thất bại, Ma quỷ đã chiến thắng ngay trong lúc đó. Thực vậy, các nhà thiêng liêng chỉ cho chúng ta rằng: trong khi đang muốn sống tốt, đang tiến lên trên đà nhân đức, thì Ma quỷ bày ra những mưu hèn, kế bẩn để làm nhụt chí anh hùng của người ta. Thực tế nó thường thành công với chiêu thức này. Mùa Chay năm nay, Chúa muốn tôi đừng đi vào đường mòn hèn hạ ấy. Hèn hạ vì chưa chiến đấu tôi đã bỏ cuộc!

Chúa hứa với những ai bước vào mùa chiến đấu thiêng liêng: “Con sẽ chiến thắng được ma quỷ!” Lý do là vì trong Mùa Chay, trong trận chiến thiêng liêng này, con người đứng giữa Thiên Chúa và Ma quỷ. Quỷ ma ra sức thuyết phục, lôi kéo và xúi ta chiều theo những lời mật ngọt của hắn. Nếu ta làm theo những chiêu trò tầm phào của nó, chúng ta sẽ xa Thiên Chúa và sẽ rơi vào bẫy. Thật bại là điều không tránh khỏi cho những ai bắt tay với kẻ thù là Ma quỷ. Ngược lại, Thiên Chúa và các thiên thần của Ngài hằng đến nâng đỡ, hướng dẫn và ban ơn để chúng ta chiến thắng được Ma quỷ. Người nào càng gần Chúa, càng để tâm đến những vũ khí thiêng liêng, người ấy càng mau chiến thắng. Dầu sao trong trận chiến này, có khi chân rã, tay rời, nhưng Thiên Chúa luôn chờ ta phía trước.

Ai cũng biết ăn chay là giữ gìn thân xác trong sạch bằng cách tuân giữ các luật lệ và giảm bớt ăn uống, chi tiêu. Đó là lối sống đi ngược lại với thế gian, chỉ dành cho những ai muốn nên thánh, muốn gần Chúa và muốn được hạnh phúc đích thực. Để sống Mùa

Chay thánh, Giáo hội mời gọi chúng ta ba việc làm cần thiết: **ăn chay, cầu nguyện và bố thí**. Đó là ba **bảo bối** để ta chống lại kẻ thù là Ma quỷ.

Cầu nguyện để liên lạc mật thiết với Thiên Chúa, nghe Ngài chỉ dẫn và nhận được ơn thiêng. Ăn chay để thấy mình yếu đuối, nhỏ bé và cần tựa nép bên lòng Chúa. Bố thí để liên lạc với tha thân, những người thân cận với chính mình. Người khác chính là món quà để chúng ta thể hiện tình yêu con người. Khi đó, các luật lệ trong Mùa Chay thánh không còn nặng nề nữa, nhưng người ta sẽ chu toàn nó với rất nhiều tình yêu.

Bốn mươi ngày chiến đấu thiêng liêng của Đức Giêsu được thánh Máccô thuật lại chỉ vắn vẹn trong hai câu. Chúng ta chỉ đọc trong chớp mắt là xong 2 câu ngắn ngủi này. Tuy nhiên, thực tế đó là thời gian rất dài, nhất là khi Đức Giêsu gặp thử thách. Thánh Mátthêu mô tả biến cố này chi tiết hơn. Thực ra trong cuộc chiến thiêng liêng, ít ai để ý đến ngày giờ. Được ở gần Thiên Chúa, được sức mạnh để vượt thắng những cám dỗ thì quan trọng hơn. Khi đó, mọi thời gian đều là ân sủng, là món quà để người ta thao luyện chính mình, tập tành để có sức để kháng chống lại Ma quỷ. Tại sao?

Lý do là vì Thiên Chúa không mời tôi sống Mùa Chay mà thôi. Chẳng lẽ chỉ hãm mình đền tội trong 40 ngày, rồi sau đó, trở lại nếp sống buông thả. Như thế nào ích gì! Mùa Chay là thời gian đặc biệt để mình tập luyện, và khi có kinh nghiệm, có thói quen, người ta tiếp tục sống những ngày tiếp theo. Điều này chúng ta có thể thấy trong lời mời gọi của Đức Giêsu, sau khi Ngài ra khỏi hoang địa: "*Thời kỳ đã mãn, và Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần. Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng*" (Mc 1, 15).

– *Thời kỳ đã mãn*: Nghĩa là thời đại mới đã đến, thời cuối cùng, cánh chung đã đến. Đây là thời kỳ Thiên Chúa thực hiện lời hứa ơn cứu độ mà Ngài đã hứa từ ngàn xưa. Tôi thử tính tuổi thọ: "*Trong ngoài bảy chục, mạnh giỏi chẳng là được tám mươi, mà phần lớn chỉ là gian lao khổ nhọc, cuộc đời thấm thoát, chúng ta đã khuất rồi*" (x. Tv 90). Khi ấy tôi phải trả lễ trước mặt Thiên Chúa. Bởi thế

hôm nay Chúa cho tôi nhiều cơ hội để chuẩn bị hành trang cho ngày về với Chúa.

– *Thiên Đại Thiên Chúa đã đến gần*: Đó chính là Đức Giêsu Kitô mà toàn dân mong chờ. Ngài đã và đang hiện diện để mời gọi người ta nhận ra Ngài, nhận ra uy quyền của Thiên Chúa đang tỏ cho muôn người.

– *Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng*: Đây là câu chúng ta được nghe khi nhận tro trong ngày Thứ Tư Lễ Tro. Tôi được nhắc nhở sám hối, nghĩa là suy nghĩ khác trước, đổi ý, đổi tâm tình, đổi não trạng, hối tiếc, hối hận về những lầm lỗi của mình. Hoặc theo ngôn sứ Giê-rê-mi-a, sám hối là thay đổi hướng đi, triệt để quay về với Thiên Chúa, dẫn bước vào cuộc sống mới. Đức Giêsu còn mời gọi thêm: lấy đức tin mà bước đi trên hành trình này. Mở ngoặc nơi đây, dĩ nhiên ai đang bước đi trên đường nhân đức, gần với Chúa, thì cứ tiếp tục, xin đừng “thay đổi hướng”, nhưng cứ để Chúa dẫn đưa.

Để kết thúc, chúng ta ao ước Mùa Chay năm nay có nhiều điều thú vị chờ ta phía trước. Niềm vui của ngày Tết Quý Mão cũng cho ta nhiều hân hoan để làm mới lại đời sống đức tin. Một Tân niên an lành, một khởi đầu Mùa Chay thánh đức, một hành trình mở ra nhiều hứa hẹn; và cùng với Đức Giêsu, chúng ta cùng canh tân chính mình.

Nguồn: dongten.net

---

[1] Mùa Chay (Tiếng Anh: Lent, tiếng Latin: Quadragesima–tuần chay giới) bắt đầu từ ngày thứ Tư Lễ Tro và kéo dài 40 ngày cho đến trước lễ Tiệc Ly vào thứ Năm Tuần Thánh.

[2] Mc 1, 12-15.

[3] Ma quỷ theo truyền thống Công giáo là một thiên thần sa ngã. Thánh Kinh mô tả Ma quỷ là tên sát nhân, cha sự gian dối, kẻ chống lại Thiên Chúa và Đức Kitô (x. Từ Điển Công Giáo). Chúng ta cũng thường gọi Ma quỷ với vài tên khác nhau: kẻ thù của bản tính loài người, Luxiphe, thần dữ.

TẠI SAO NGƯỜI CÔNG GIÁO PHẢI ĂN CHAY?

Chúng tôi đã trải qua một cuối tuần ướt át lê thê ở giữa rừng. Và bây giờ, buổi sáng Chúa nhật, người lớn báo cho biết bữa sáng sẽ được hoãn lại để những người Công giáo có thể giữ chay rước Lễ. Cậu ấy là một trong các trại viên với nét mặt không được vui

lắm.

Thắc mắc của cậu ta hiện lên trong trí khi Mùa Chay lại bắt đầu, vì ăn chay là việc thực hành đặc trưng nhất của mùa này. Trong hai ngày Mùa Chay, Thứ Tư Lễ Tro và thứ Sáu Tuần Thánh, người Công giáo hạn chế việc ăn uống để không ăn no và kiêng thịt. Vào tất cả các ngày Thứ Sáu trong Mùa Chay họ kiêng thịt.

Tại sao người Công giáo ăn chay? Các lý do có nền tảng chắc chắn trong Kinh Thánh không?

Khi ăn chay, ta noi theo tấm gương thánh thiện. Môsê và Êlia đã ăn chay bốn mươi ngày trước khi đến trước nhan Thánh Chúa (Xh 34:28, 1V 19: 8) Bà tiên tri Anna đã ăn chay để dọn mình đón Đấng Mêsia đến (Lc 2:37). Tất cả họ đều muốn nhìn thấy Thiên Chúa và xem việc ăn chay là một điều kiện tiên quyết cơ bản. Chúng ta cũng muốn Chúa hiện diện, vì vậy chúng ta ăn chay.

Chúa Giêsu đã ăn chay (Mt 4:2). Vì Ngài không cần phải thanh tịnh, nên chắc chắn Ngài đã làm điều này cốt để làm gương cho chúng ta. Thật vậy, Ngài cho rằng tất cả các Kitô hữu sẽ theo gương mình. Ngài nói: "Còn khi ăn chay, anh em chớ làm bộ rầu rĩ như bọn đạo đức giả: chúng làm cho ra vẻ thiếu não, để thiên hạ thấy là chúng ăn chay" (Mt 6:16). Lưu ý, Ngài đã không nói "NẾU anh em ăn chay", nhưng "khi".

Và KHI bây giờ, vào Mùa Chay, Giáo Hội mở rộng ý tưởng của việc ăn chay, ngoài việc nhỏ bỏ qua các bữa ăn đến một chương trình vươn xa hơn là tự bỏ chính mình. Chúa Giêsu nói: "Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà

theo” (Lc 9:23). Vì vậy, ta “bỏ” điều gì đó mà ta thường ưa thích: kẹo, nước ngọt, một chương trình truyền hình yêu thích hoặc ngũ nướng thêm.

Ăn chay có lợi cho sức khỏe, nhưng không giống như ăn kiêng. Ăn chay là điều gì đó thiêng liêng và tích cực hơn nhiều. Ăn chay là một bữa tiệc thiêng liêng. Chay tịnh cần cho linh hồn giống như thể xác cần có của ăn.

Kinh Thánh giải thích rõ ràng những lợi ích tinh thần cụ thể của việc ăn chay. Chay tịnh mang lại sự khiêm nhường (Tv 69:10). Chay tịnh tỏ lộ sự đau buồn vì tội lỗi của ta (1Sm 7:6). Chay tịnh dọn đường đến với Chúa (Đn 9:3). Chay tịnh là phương thế để nhận biết ý Chúa (Er 8:21) và là một phương pháp cầu nguyện rất hữu hiệu (08:23). Đó là dấu chỉ sự hoán cải đích thực (Ge 2:12).

Ăn chay giúp ta dứt bỏ những gì thuộc trần gian này. Chúng ta ăn chay không phải vì những thứ trần tục xấu xa, nhưng chính vì chúng tốt đẹp. Chúng là quà tặng của Thiên Chúa ban cho chúng ta. Nhưng chúng tốt đẹp đến độ đôi khi ta thích những món quà này hơn cả Đấng đã ban cho. Ta hóa ra đam mê lạc thú hơn là từ bỏ chính mình. Ta thường hay ăn uống đến độ quên cả Chúa. Những đam mê như vậy thực ra là một hình thức sung bái ngẫu tượng. Điều mà Thánh Phaolô có ý khi ngài nói, “Chúa họ thờ là cái bụng... những người chỉ nghĩ đến những sự thế gian” (Pl 3:19).

Làm sao chúng ta có thể hưởng những ân ban của Thiên Chúa mà không quên Đấng ban cho? Ăn chay là cách bắt đầu thích hợp. Thân xác muốn nhiều hơn nó cần, vì vậy chúng ta nên cho nó ít hơn nó muốn.

Thánh Gioan Thánh Giá nói rằng chúng ta không thể nâng tâm hồn lên với Chúa, nếu ta bị ràng buộc vào những thứ thuộc trần gian này. Vì vậy, chúng ta bỏ những thứ thoải mái, dễ chịu và dần dần chúng ta không còn bị phụ thuộc nhiều vào chúng, không còn thấy quá cần thiết nữa.

Tất cả điều này là một phần chuẩn bị của chúng ta cho Nước Trời. Vì dù sao ta cũng phải đi đến chỗ mất những thứ tốt đẹp ở trần gian. Thời gian, tuổi tác, bệnh tật và “các chỉ định của bác sĩ” có thể không cho thưởng thức mùi vị của kẹo sôcôla, ly bia lạnh, và

thậm chí cả những vòng tay thân mật từ người thân yêu của mình nữa. Nếu ta không kiêng bớt các ước muốn của mình thì những mất mát này sẽ để cho ta những cay đắng và xa cách Thiên Chúa. Nhưng nếu chúng ta theo Chúa Giêsu từ bỏ chính mình, chúng ta sẽ tìm được sự yên ủi thường xuyên hơn trong sự tốt lành tối hậu – là chính Thiên Chúa.

Làm sao mà một số người vẫn có thể thanh thản và tươi vui trong bối cảnh hết sức đau khổ và cả khi phải đối mặt với cái chết sắp xảy ra? Điều ấy không phải chỉ là vấn đề của tính tình. Họ đã chuẩn bị bản thân cho lúc phải bỏ những thứ của trần gian này, mỗi lần một chút. Họ đã quen dần với sự hy sinh nhỏ bé để rồi sự hy sinh lớn không còn quá sức nữa.

Không ai nói ăn chay là dễ. Thực vậy, Cha Thomas Acklin dòng Biển Đức, tác giả quyển *The Passion of the Lamb: God's Love Poured Out in Jesus*, nói: “Ăn chay dường như là rất khó, và có vẻ như nếu không ăn tôi sẽ thành suy nhược, sẽ không làm việc được nữa, hoặc không thể cầu nguyện hay làm bất cứ điều gì khác”.

Ngài nói thêm: “Tuy nhiên, có khoảnh khắc tuyệt diệu, khi sau một ít giờ trôi qua, dạ dày của tôi không còn cồn cào và thậm chí tôi quên đi những gì mình đã bỏ qua, khi ấy có cảm giác nhẹ nhàng, tự do, sáng tỏ, thái độ và cảm nhận minh mẫn, một sự gần gũi với Chúa không thể so sánh được”.

Mùa Chay là một dịp đặc biệt, nhưng Chúa muốn bốn mươi ngày ấy có một ảnh hưởng lâu dài trong cuộc sống chúng ta. Vì vậy, trong một nghĩa nào đó, ăn chay cần được giữ mãi. Cha Rene Schatteman, một tuyên úy của Opus Dei ở Pittsburgh, nói rằng ngài đã tiếp thu được bài học này trực tiếp từ một vị thánh. “Tôi đã học được từ Thánh Josemaria Escriva, người mà đích thân tôi có vinh dự được biết, một người đã thực hiện các hy sinh nhỏ bé ở mỗi bữa ăn, luôn luôn như vậy, không chỉ trong Mùa Chay”.

Cha Schatteman nhấn mạnh tầm quan trọng của những điều nhỏ nhặt, và ảnh hưởng lớn mà chúng có thể mang lại: “Tất cả chúng ta nên cảm thấy cần phải giúp Chúa Kitô cứu chuộc thế giới bằng việc thực hành từ bỏ chính mình mỗi ngày, việc ăn uống bình thường... để bỏ đi một chút, hoặc một chút ít thứ chúng ta thích

nhất, tránh ăn giữa các bữa, bỏ qua bữa ăn nhẹ hoặc món tráng miệng, v.v... mà không làm cho nó lớn chuyện”.

Một doanh nhân ở Pittsburgh (yêu cầu giấu tên) nói với tôi về việc thực hành ăn chay của ông vào các ngày thứ Sáu trong thời gian dài, “nhịn ăn 12 – 15 giờ, chỉ uống nước”. Ông nói, tuy nhiên, điều này có thể khó thực hiện, không phải vì đói, nhưng vì nó có thể gây trở ngại cho cuộc sống gia đình. “Thật khó để ngồi vào bàn ăn ở gia đình mà không ăn. Chuyện cưỡng lại sự cám dỗ của món ăn không thành vấn đề lắm. Tôi luôn cảm thấy như mình đang bị mất đi những giây phút gần gũi thân tình. Việc ăn chay của tôi thực sự làm mình cảm thấy ích kỷ, như tôi đang lấy đi cái gì đó khỏi thời gian gia đình mình giữa những bữa ăn gần gũi với nhau”.

Từ khi ấy ông đã sửa đổi việc ăn chay của mình, “không thực hiện vào bữa tối của gia đình”.

Tại sao người Công giáo ăn chay? Doanh nhân giấu tên ấy diễn tả điều này thật hay: “Nó là phương thuốc cho vấn đề lớn nhất của tôi là ích kỷ và thiếu tự chủ. Để buộc bản thân mình kiềm chế thèm ăn, chứ không phải để thỏa mãn mong muốn của mình ngay cả chỉ trong một khoảng thời gian ngắn, đây là cách giữ chay tốt lành. Để dâng một chút hy sinh cho Chúa, cho gia đình mình, cho những người đang đói mà không có sự lựa chọn nào cho riêng họ, điều này tôi nghĩ cũng có ích”.

Ba dấu chỉ đặc trưng của Mùa Chay: Cầu nguyện, ăn chay và làm việc bác ái.

Jos. Lê Công Thượng

(chuyển ngữ từ catholiceducation.org)

Tài liệu Học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email:

longthuongxotgp@yahoo.com

longthuongxotgp@gmail.com

Xin dùng chữ Unicode

BUÔNG BỎ THAM SÂN SI

Lm. Jos Tạ Duy Tuyền

Con người ta thường mệt mỏi là do tâm phiền muộn mà sinh ra nhiều hơn. Cái tâm chứa đầy tham sân si nên dễ mệt mỏi, thất vọng khi không thỏa mãn điều mình muốn. Càng tham ái, sân si nhiều càng mệt... Chỉ khi con người biết buông bỏ những tham sân si lúc ấy mới thấy tâm bình an và hạnh phúc.

Có một ty phú sống trong căn biệt thự xa hoa. Rồi một ngày kia mắc bệnh hiểm nghèo, ông chợt nhận ra rằng tất cả những gì là danh vọng, tiền tài và vật chất, thực ra đều hư vô như mây khói.

Vì lo sợ sẽ không sống được bao lâu nữa, ông bèn tìm đến một vị danh y để xin lời khuyên. Sau khi bắt mạch, danh y nói với ông rằng: "Bệnh của ông ngoài cách này ra thì không thuốc nào có thể chữa khỏi. Tôi sẽ kê cho ông ba đơn thuốc, ông cứ theo đó mà làm, hết đơn thứ nhất thì chuyển sang đơn tiếp theo. Ba đơn thuốc đó là: Nghỉ ngơi, cho đi và buông xuống."

Nghỉ ngơi cho tâm hồn thanh thản. Cho đi để tâm hồn hạnh phúc, và buông xuống để tâm hồn không còn lệ thuộc bởi danh lợi thú trần gian.

Nhưng xem ra muốn nghỉ ngơi, hay muốn cho đi thì con người phải biết buông xả mới có tâm bình an và lòng quảng đại. Con người cần phải buông đi những lợi danh, buông đi những hận thù tranh chấp, những toan tính nhỏ nòi thì lòng mới thanh thoát bình an. Lòng buông xả thì tâm bình an. Con người còn cần buông đi những đam mê mù quáng, buông đi những thói hư tật xấu mới tìm được hạnh phúc của tự do tâm hồn.

Nguồn gốc của tội lỗi là con người luôn chất chứa những tham sân si. Con người luôn giữ cho mình những toan tính tham lam, những nóng giận cuồng điên và những mê muội cuồng si.

Khởi đầu mùa chay Giáo hội nhắc nhở chúng ta thân phận con người chỉ là bụi tro, một mai rồi cũng trở về tro bụi. Lợi danh, quyền quý cũng chỉ là phù vân. Không có chi tồn tại. Không có chi vững bền. Tất cả đều mong manh tan vỡ theo thời gian. Vậy tại sao chúng ta phải bận lòng với những hư vô ấy? Tại sao lòng ta lại chất chứa những tham sân si để mang phiền não cho cuộc đời? Tại sao chúng ta cứ theo đuổi phù vân mà gây nên những bể dâu cho cuộc đời?

Hãy nhìn nhận tất cả chỉ là tro bụi để can đảm buông lòng mình cho Chúa gột rửa khỏi những toan tính trần thế, những hư danh phù phiếm, những đam mê thế tục. Hãy buông bỏ những danh lợi thú để trở về với Chúa trong chay tịnh khiêm tốn ăn năn. Khi con người buông bỏ những tham ái, sân si thì cuộc đời ta mới thanh thản, hạnh phúc, tươi vui. Khi con người buông bỏ những toan tính của danh lợi thú thì cuộc đời ta sẽ không còn những tháng ngày tranh chấp, ganh đua, bon chen giành giật lẫn nhau. . .

Hôm nay ngày Lễ Tro, từng đoàn người lũ lượt lên xúc tro, nhưng liệu có mấy ai đã dám buông bỏ mọi sự để trở về với Chúa? Có mấy ai thực sự không bận lòng trước những bon chen danh vọng, quyền chức, tiền tài? Có mấy ai thực sự buông bỏ những đam mê tội lỗi, những cuồng si thấp hèn?

Xúc tro là biểu hiện lòng sám hối. Xúc tro chỉ đem lại sự tươi trẻ tâm hồn khi chúng ta quyết tâm từ bỏ tội lỗi, tránh xa cám dỗ và làm lại cuộc đời. Xúc tro lên đầu nói lên thân phận yếu đuối của con người và cần đến lòng thương xót của Chúa. Chúng ta nài đến lòng thương xót của Chúa để được ơn thứ tha, đồng thời nhờ nguồn ân thánh của Chúa sẽ làm mới lại cuộc đời chúng ta.

Ước gì tâm hồn chúng ta sẽ tràn ngập niềm vui khi biết sám hối ăn năn. Xin đừng ở lì trong tội khiến tâm hồn chúng ta già nua, thiếu sức sống. Xin đừng vì lỗi mòn tội lỗi mà đánh mất sự tươi trẻ trong tâm hồn. Xin Chúa giúp chúng ta can đảm trở về tắm gội trong đại dương bao la tình Chúa. Amen!

TUỔI TRẺ ĐÁNG GIÁ BAO NHIÊU?

La Thứ

Một câu hỏi khá nổi rộ trong thời gian gần đây, nó đã được người ta dùng để làm nền cho các quán cà phê, các quầy ăn vặt và còn là tựa đề của một cuốn sách nằm trong Top bán chạy nhất của một số nhà sách. Một câu hỏi như đòn kích thích tâm lý cho người chạm vào nó, đặc biệt cho những người trẻ. Một câu hỏi khó trả lời và có thể chẳng ai trả lời chính xác được đáp án. Phải chăng nó đặt ra như để chúng ta xem tuổi trẻ của mình, của người kia đáng giá như thế nào và làm sao để có được cái giá đó?

Có khá nhiều định nghĩa về “tuổi trẻ” được nói lên theo từng quan điểm khác nhau. Nhưng với tôi, tuổi trẻ là một khoảng thời gian đáng ghi nhớ và đẹp nhất của đời người. Tuổi trẻ là tuổi của nhiệt huyết, tuổi của thanh xuân với băng khuâng những mối tình trong veo. Tuổi trẻ can đảm, đam mê, hoài bão, ước mơ, cống hiến và cả những khát khao cháy bỏng. Tuổi trẻ là sống hết mình, dẫn thân hết tình. Tuổi trẻ gắn liền với sự tươi mới, sức sống căng tràn, tinh thần hăng say và cả những cảm xúc vỡ oà.

Bạn trẻ mến!

Chúng ta thật hạnh phúc và may mắn khi được hưởng đặc quyền vô giá và cao quý mà Thiên Chúa đã ban tặng đó là thời gian tuổi trẻ. Và rồi chúng ta sẽ sống như thế nào để quãng thời gian đó thật sự có giá trị với bản thân và với những người xung quanh. Đã bao lần bạn tự hỏi mình phải sống sao để không phải hối hận, nuối tiếc về những ngày tháng đã qua.

“Tuổi trẻ”, đâu chỉ là sự tồn tại để rồi chúng ta cứ vô tình để nó lướt qua một cách vô hồn và vô giá trị. Trong sách Giảng Viên đã nói: *“Giữa tuổi thanh xuân, bạn hãy tưởng nhớ Đấng đã dựng nên mình. Đừng chờ đến ngày tai ương ập tới, đừng chờ cho năm tháng qua đi, những năm tháng mà rồi bạn sẽ phải nói: “Tôi chẳng có được một niềm vui nào trong thời gian đó cả!”* (Gv 12, 1). Chúng ta đừng để tuổi trẻ của mình chỉ dừng lại ở việc ăn chơi, đua đòi, phá phách, sống bê tha không định hướng, không mục đích. Chúng ta đừng để tuổi trẻ của mình lơ lửng trên những tầng sống ảo say chìm trong vùng trời riêng là thế giới phẳng, những bông bột nhất

thời như là cả một quyết tâm mãnh liệt. Rồi sau tất cả chẳng để lại gì ngoài sự đổ nát và tro tàn. Và tuổi trẻ ấy sẽ đáng giá bao nhiêu? Bạn có muốn bán tuổi trẻ của mình với một cái giá bọt bèo hay không?

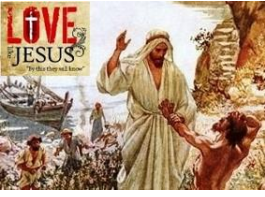
Hãy sống hết mình với tuổi trẻ, cháy hết mình với những đam mê, nhiệt huyết, toả sáng với những khả năng, khát vọng và ước mơ của mình. Hãy sống với một tâm thần vững mạnh, ý chí vững vàng. Hãy lạc quan và yêu cuộc sống của mình trong mọi hoàn cảnh. Mang trong mình hoài bão và không ngừng cố gắng để sống và thực hiện nó một cách có ý nghĩa. Hãy nghiêm túc để điều khiển con thuyền cuộc đời mình trên việc xây nền tảng vững chắc là tuổi trẻ. Hãy sống có mục đích, có định hướng, có ý nghĩa với những chương trình, hoạch định tốt đẹp, giá trị bền vững. Hãy sống cho chính mình, cho người khác. Hãy sống vì chính mình, vì người khác. Hãy sống như chỉ có một ngày để sống, hãy tận hiến cuộc sống, con người mình cho Thiên Chúa và tha nhân. Và rồi tuổi trẻ ấy sẽ đáng giá bao nhiêu?

Tuổi trẻ qua đi sẽ chẳng bao giờ trở lại, nên còn trẻ hãy sống hết mình vì đam mê đừng để nuối tiếc khi tuổi trẻ, tuổi thanh xuân vụt qua. Không cần sống quá vội vã nhưng chậm lại để cảm nghiệm và lắng nghe cuộc sống đang nói gì với ta. Tuổi trẻ là thời gian để ta thả hồn mình cho những cuộc phiêu lưu, quyết định và chọn lựa. Tương lai sẽ bắt đầu từ đây, từ những gì ta chọn lựa hôm nay. Chúng ta không biết trước tương lai của mình như thế nào nhưng chúng ta có quyền chọn lựa cho mình một con đường đi đến những điều tốt đẹp cho tương lai. Thời gian là chuyến xe bận rộn chẳng chờ đợi ai quá lâu. Thanh xuân chúng ta quá ngắn sao ta không sống hết mình để chúng ta có một tuổi trẻ đáng giá.

Vậy tuổi trẻ của bạn đáng giá bao nhiêu là tùy vào bạn quyết định và chọn lựa. Chúng ta không bán tuổi trẻ của mình bằng những giá trị vật chất, không trao đổi tuổi trẻ của mình bằng những danh vọng, lợi lộc chóng tàn mau qua. Nhưng chúng ta hãy để tuổi trẻ của mình được tính bằng những giá trị yêu thương, vĩnh cửu, trường tồn và bất biến. Giá trị đó chẳng ai đong đếm được ngoài Thiên Chúa là Đấng tạo thành chúng ta và ban cho chúng ta cái “thời tuổi trẻ” ấy.

CHUYỆN YẾU ĐUỐI

Viễn Đông

Là phàm nhân, chúng ta vô cùng yếu đuối! Bất kỳ ai cũng cần được nâng đỡ. Vì yếu đuối nên mới cần người khác hỗ trợ, vì không đủ mạnh nên mới cần tăng lực. Là phàm nhân, ai cũng yếu đuối – người thì YẾU cái này, kẻ lại ĐUỐI cái kia. Không ai yếu đuối mọi thứ hoặc mạnh mẽ mọi thứ. Ai cũng có sở trường và sở đoản, yếu điểm và nhược điểm. Người xưa kinh nghiệm đầy mình nên kết luận: "*Nhân vô thập toàn*". Thật vậy, chỉ có Thiên Chúa toàn thiện, toàn tri, toàn năng, toàn quyền, vì vậy Ngài mới bảo chúng ta cố gắng hoàn thiện Cha trên trời là Đấng hoàn thiện (Mt 5:48). Còn chúng ta chưa hoàn thiện vì là tội nhân, vương tội ngay từ trong lòng mẹ (Tv 51:7).

Yếu đuối cũng đa dạng: Yếu đuối thể lý, yếu đuối tinh thần, yếu đuối trí khôn, yếu đuối tình cảm, yếu đuối tâm linh,... Yếu đuối không hẳn là nhu nhược. Có những trường hợp thì sự yếu đuối đồng nghĩa với sự nhu nhược, nhưng cũng có những trường hợp KHÔNG đồng nghĩa với nhu nhược.

Một trong các dạng yếu đuối là tình trạng "thiếu năng trí khôn". Thiếu năng trí khôn (hoặc trí tuệ) có hai dạng: Thiếu năng trí khôn về thể lý và thiếu năng trí khôn về tâm linh.

I. THIẾU NĂNG TRÍ KHÔN THỂ LÝ

Đó là dạng ngừng phát triển hoặc phát triển không đầy đủ các chức năng trí tuệ, làm cho người ta lâm tình trạng yếu kém về khả năng học tập, nhận thức, giao tiếp,... Hầu hết các trường hợp không xác định được căn nguyên.

Về nguyên nhân trước khi sinh: (1) Sai lệch nhiễm sắc thể gây hội chứng thể ba nhiễm sắc thể 21, nhiễm sắc thể X dễ gãy; (2) Bất thường bẩm sinh của hệ thống thần kinh; (3) Rối loạn chuyển hóa di truyền như chứng phenylceton niệu, galactose huyết, loạn lipid huyết, bệnh mucopolysaccharid; (4) Nhiễm khuẩn tử cung vì mẹ bị bệnh sởi khi mang thai, mẹ bị nhiễm virus cự bào, toxoplasma, hoặc bị bệnh giang mai; (5) Mẹ sử dụng các loại thuốc có khả năng sinh quái thai; (6) Hội chứng nghiện rượu phôi thai ở trẻ do người mẹ nghiện rượu sinh ra, thường kết hợp các dạng bất

thường như chậm phát triển tâm thần, không bình thường ở đầu, mắt, mặt, hoặc dị tật tim bẩm sinh.

Về nguyên nhân chu sinh: Chết non, chết trong bụng mẹ, và chết sau khi sinh. Những trường hợp đẻ non (mà không được chăm sóc thích đáng), thiếu oxy, xuất huyết màng não và những biến chứng chu sinh khác có thể là nguyên nhân của thiếu năng trí tuệ.

Về nguyên nhân sau khi sinh: Viêm màng não, viêm não, bệnh AIDS, ngộ độc chì, thủy ngân, chấn thương sọ não,... ở trẻ em có thể là nguyên nhân gây chậm phát triển trí tuệ và suy dinh dưỡng. Suy dinh dưỡng kết hợp với nhiễm khuẩn là một nguyên nhân gây thiếu năng trí tuệ hay gặp ở các nước đang phát triển.

Có vài mức độ về thiếu năng trí tuệ. Đây là vài phát hiện của y học và khoa học:

– Thiếu năng trí tuệ sâu sắc: Dạng này ngày xưa gọi là “đần độn,” chỉ số thông minh (IQ – Intelligence Quotient) dưới 20. Họ không đủ khả năng tự phục vụ về nhu cầu sơ đẳng, sống thực vật đơn thuần và hầu như không thể nói, thường không làm chủ tiểu tiện và đại tiện, rối loạn tâm thần, rối loạn vận động và có dị dạng.

– Thiếu năng trí tuệ nặng: Dạng này ngày xưa gọi là “ngu ngốc,” chỉ số thông minh ở trong khoảng 20 và 35. Chậm phát triển tâm thần là trung bình nếu chỉ số thông minh ở trong khoảng 36 và 51. Nếu không có những rối loạn vận động, đứa trẻ tập đi và tập nói ở mức độ chậm, không đủ khả năng độc lập.

– Thiếu năng trí tuệ nhẹ: Dạng này có chỉ số thông minh ở trong khoảng 52 và 67, thường chỉ có thể nhận ra khi trẻ đến tuổi đi học. Ở trường, đứa trẻ có thể đạt được thành tích ở mức độ nào đó, nhưng cần được giám sát và trợ giúp.

– Thiếu năng trí tuệ giới hạn: Dạng này có chỉ số thông minh ở trong khoảng 68 và 85, khó có thể nhận ra trước tuổi đi học, khi đứa trẻ đi học mới có thể phát hiện thiếu năng trí tuệ vì quá trình học tập chậm chạp. Đứa trẻ có thể thích nghi tốt trong môi trường gia đình và có thể tự phục vụ các nhu cầu cá nhân.

Các liệu pháp thực hiện tùy mức độ nặng nhẹ của tình trạng chậm phát triển tâm thần, tùy điều kiện gia đình và xã hội. Trừ những trường hợp chậm phát triển tâm thần nặng, càng giữ trẻ bị chậm phát triển trí tuệ ở nhà càng tốt, và nhà trường phải có trách nhiệm chăm sóc chúng như những người khuyết tật.

Những người thiếu năng trí tuệ thật đáng thương. Có những tâm hồn thật đại lượng. Và cũng có những trường hợp khiến chúng ta mỉm lòng!

1. TẤM LÒNG BIỂN KHƠI

Suốt 20 năm qua, những đứa trẻ bị thiếu năng trí tuệ ở phường Trương Định (Hai Bà Trưng, Hà Nội) gọi cô Nguyễn Thị Côi là mẹ, cô giáo "mẹ" đã 72 tuổi. Đôi mắt đã mờ nhưng cô luôn dành cho học sinh ánh mắt trìu mến, ấm tình thương yêu.

Lớp học của cô Côi có 15 học sinh, mắc nhiều căn bệnh – thiếu năng trí tuệ, tự kỷ, nhiễm chất độc hóa học,... Gọi là "trẻ" nhưng họ đều đã lớn tuổi. Người lớn nhất sinh năm 1984, nhỏ nhất cũng sinh năm 1993, nhưng nhận thức của họ chỉ như đứa trẻ, nụ cười vẫn "hồn nhiên," những câu hỏi rất ngây ngô.

Cô Côi dạy miễn phí. Học mỗi ngày hai buổi, chỉ nghỉ thứ bảy và Chúa nhật. Cô là cựu là hiệu trưởng trường tiểu học Hoàng Văn Thụ, từng tham gia dự án giáo dục từ thiện dành cho trẻ em nghèo, trẻ em khuyết tật và thiếu năng trí tuệ của Tổ chức Plan năm 1995. Dạy học trò bình thường đã khó, dạy học trò bị thiếu năng trí tuệ hoặc khuyết tật còn khó hơn. Các em không thể ghi kiến thức vào bộ não, học trước quên sau, suy nghĩ lung tung.

Cô Côi bộc bạch: *"Dạy những học trò như thế này, mình phải hiểu được tâm lý các em. Dù có thế nào, mình vẫn luôn phải nhẫn nại và nhẹ nhàng, nếu dạy chữ này một ngày em không nhớ, tôi sẽ dạy cho đến khi em nhớ ra, cho đến khi nào em ấy có thể đánh vần, làm toán."* Cô Côi có tâm hồn cao thượng nên mới kiên nhẫn được như vậy. Tấm lòng cô Côi là tấm lòng của người mẹ, sâu rộng như biển khơi. Thật đáng ngưỡng mộ!

Vốn là một người điên dại từ nhỏ, nhưng chị Rứa vẫn bị lợi dụng để rồi hai lần chị sinh con mà không biết cha chúng là ai. Nhiều năm qua, chị Rứa phải dắt theo hai người con bị thiếu năng trí tuệ sống lay lắt qua ngày, đoạn tháng. Cuộc sống bấp bênh, đói khát của ba con người điên dại trong căn nhà hoang đầy mùi hôi thối khiến không ít người cảm thấy xót xa.

2. MỸ NHÂN ĐIÊN

Bà Trần Thị Rứa (sinh 1948) ở thị trấn Quán Hàu (Quảng Ninh, Quảng Bình), sinh ra đã là một đứa trẻ chậm chạp, sớm bộc lộ là đứa trẻ không bình thường. Dù vậy, cô Rứa đến tuổi mười tám, đôi

mười, đã có không ít chàng trai thầm tiếc nuối khi đứng trước một cô gái xinh đẹp nhưng... bị điên. Nhưng Rúa cũng biết yêu như bao cô gái khác cùng trang lứa.

Năm 1966, khi mới bước vào tuổi đẹp nhất đời người con gái, Rúa đã gặp được người tình trong mộng của mình. Không một lời cầu hôn, không một bàn tiệc cưới, Rúa chấp nhận sống với người đàn ông ấy. Nhưng Rúa đâu biết rằng "người tình trong mộng" kia chỉ thương hoa tiếc ngọc một chút cho cái nhan sắc "ngiên nước, khuyh thành" của một "con dờ hơi" chứ đâu có yêu thương chân thành!

Rúa vui sướng khi cảm nhận được một sinh linh bé nhỏ đang lớn dần lên trong mình. Nhưng niềm hạnh phúc của cô cũng không thể biến cô từ một kẻ điên trở thành một người bình thường. Sau chín tháng mười ngày, cô Rúa sinh ái nữ đầu lòng là Lê Thị Mùi (sinh 1967). Người mẹ điên loạn mà không có bà đỡ, nhưng rồi cũng mẹ tròn, con vuông.

Lọt lòng mẹ chưa được bao lâu, Mùi được phát hiện bị thiếu năng bẩm sinh, lúc nào cũng đờ đẫn, ngây dại, chứ không giống những đứa trẻ bình thường khác. Nhưng được sự giúp đỡ của gia đình, Rúa vẫn nuôi con lớn lên từng ngày. Và rồi Rúa lại sinh thêm cậu con trai thứ hai là Lê Văn Kiếm (sinh 1970). Con trai chào đời được một thời gian thì "người chồng hờ" của Rúa đi lấy vợ khác, có lẽ vì không thể vượt qua được định kiến xã hội để rước một cô gái điên về làm vợ. Chỉ thương cho cô Rúa, bất hạnh nối tiếp bất hạnh, vì cậu con trai thứ hai cũng giống y như chị của nó, ngay từ khi sinh ra đã "ngây dại." Người bình thường chăm trẻ sơ sinh còn khó, vậy mà người mẹ điên như bà Rúa vẫn một mình chăm sóc và ở cạnh hai đứa con thơ. Thật lạ!

Những năm đầu, Rúa còn có người thân để dựa dẫm, chăm sóc. Nhưng rồi những người thân cũng lần lượt ra đi theo luật "sinh ký, tử quy," để lại mẹ con cô trong căn nhà tồi tàn, dột nát đến không thể trú ngụ được nữa. Ba mẹ con điên dại này đã bỏ ngôi nhà của mình đến trú ngụ trong cái trạm y tế bỏ hoang từ hơn chục năm nay ở xã Lương Ninh. Ba mẹ con cứ lay lắt sống qua ngày đoạn tháng, ai thấy cũng cúi lòng, cảm cảnh, thương tâm. Sự sống của ba mẹ con này đúng là phép lạ!

(Còn tiếp 1 kỳ)

CON ĐƯỜNG NGẮN NHẤT ĐỂ ĐẠT ĐƯỢC HẠNH PHÚC LÀ...**Sao Biển**

Tôi đang viết những dòng này khi mặt trời đã đi ngủ và cũng là lúc tôi đang lảng bãng trong một mớ suy tư về ơn gọi thuở ban đầu. Ngược dòng thời gian để sống lại giây phút ban sơ, ngày tinh tâm đã giúp tôi có cơ hội nhìn lại bản thân trong những năm tháng dẫn thân theo Chúa. Từng bộ sưu tập các ý nguyện, từng trang tập ảnh của dĩ vãng được lảng động trong tôi qua dòng chảy thời gian. Hôm nay, tôi có dịp suy tư và tôi muốn chia sẻ chính câu chuyện rất thật về ơn gọi mà tôi cất bước ngay từ những ngày đầu đời của tuổi trẻ. Có những câu chuyện dù nghe nhiều lần ta vẫn không thể nhớ. Lại có những câu chuyện dù chỉ nghe một lần ta vẫn không thể quên. Có những hạnh phúc muôn màng và ngắn ngủi, khiến ta phải chực trào nước mắt. Có những tình cảm ấm nồng và thiêng liêng ta chỉ có thể cảm nhận trong tim, qua hai chữ “nhà tu”.

Không biết từ bao giờ, tôi lại ở trong mái nhà này – Ngôi nhà mang tên Thanh tuyền viện-Hội dòng Mến Thánh Giá Vinh. Cũng chẳng biết vì sao, hôm nay tôi lại khoác trên mình bộ áo dài trắng trắng, với một tên gọi siêu dễ thương, mọi người thường gọi tôi bằng cái tên rất kêu, rất sang- xịn- mịn” như bà sr nhí, chị nhỏ...Tôi lấy làm ngượng ngùng mà thỉnh thích làm sao!

Tôi sinh ra và lớn lên trong một xã đạo toàn tòng (tất cả những người trong xã đều theo đạo Công Giáo). Đó là Giáo xứ Thanh Dạ, thuộc Giáo phận Vinh, tỉnh Nghệ An. Mảnh đất được nhiều người biết đến bởi nhiều cái nhất: Đông dân nhất địa phận, nhất đoàn kèn, nhất các Hội đoàn và cái nhất làm tôi tự hào ở quê hương muốn kể cho các bạn, đó chính là một cái nôi sản sinh ơn gọi nhiều nhất không chỉ cho giáo hội Việt Nam mà còn cho cả giáo hội Hoàn vũ. Cứ mỗi lần nhìn thế hệ anh chị đi trước, mỗi người mỗi vẻ tạo nên muôn điều khác biệt qua màu áo tu phục, tôi thường nói đùa bộ tu phục áo dòng nhiều màu có 7 sắc cầu vồng xanh, đỏ, tím, vàng, lục, lam, chàm, tím.... Phải chăng đó là lý do nảy sinh trong tôi ý định tò mò đi tu.

Bốn giờ sáng, chuông nhà thờ đánh thức. Tôi được mẹ gọi dậy đi lễ, có lẽ sớm buổi lễ nào là bị “ăn” roi vào mông như chơi; có khi tôi nằm lì trên giường, chực chờ mẹ đi lễ rồi là nằm ngủ lại, đặc biệt thời tiết mùa đông tạo cho tôi cảm giác khoan khoái, dễ chịu làm

sao khi được làm bạn với chiếc giường chăn ấm nệm êm. Có lẽ, từ những điều nhỏ nhặt mà mẹ tôi dạy hồi nhỏ, đã hình thành trong tôi một lý tưởng dâng mình cho Chúa. Ngay từ hồi còn bé, còn nhớ thuở thiếu thời, khi đó tôi 9 tuổi. Tôi thì thầm, nhỏ to với mẹ rằng: “con muốn vào hội đoàn Con Đức Mẹ”, và rồi xin gia nhập sinh hoạt vào Hội đoàn cho bằng được. Nơi đây, tôi được các sr Nữ tử bác ái Vinh Sơn dạy về nhân bản, giáo lý, tiểu sử về Đức Maria và chị thánh Catherina Laboure, còn nhớ đó là Sr Anna Von- người đồng hành với tôi hồi ấy. Hằng ngày tôi được nghe những bài học về ơn gọi, cũng từ đó nhen nhóm trong tôi ngọn lửa khao khát đi tu làm “ma sơ” chỉ vì các sơ ăn mặc rất đơn giản, “mặc áo cúc nào ra cúc nấy”.

Cái ngày cấp sách đến trường cứ thế trôi theo dòng thời gian. Đây là lúc tôi chuẩn bị thi tốt nghiệp, chọn ngành học và cũng là lúc quyết định lựa chọn con đường, hướng đi mới của mình trong tương lai. Ngày quyết định học đại học, gia đình tôi gặp một biến cố không may xảy ra là bố tôi đổ bệnh rất nặng cần tiền chữa trị, nên mẹ tôi mới bảo rằng: “Con ơi, mẹ biết con thích đi tu, nhưng chưa thể đi học ngay năm này được, vì nếu như con đi học sẽ không có tiền lo liệu cho bố chữa bệnh”; tôi nghe xong chẳng nói chẳng rằng, liền vội vàng quẹt ngang nước mắt quay đi. Đến giờ tôi vẫn chưa thể hiểu vì sao mình lại được học đại học, có lẽ Chúa đã an bài, quan phòng mọi sự, Người sắp xếp và có chương trình riêng cho đời tôi. Đó là tất cả những gì mà tôi cảm nghiệm được trong cuộc đời này.

Hồi vị lại, thước phim quay chậm đang trôi lại các biến cố lớn nhỏ trong đời tôi. Ngày nhập dòng, tôi mang theo chiếc balo dày cộp trên vai, ánh mắt của bố mẹ cứ dõi nhìn theo tôi mãi, tôi cảm thấy lưu luyến một nỗi nhớ nhà khôn tả, lúc này chẳng biết phải làm gì để trốn tránh cảm xúc thực tại. Cái ngày vào cộng đoàn Gia Hòa chỉ vón vện một ngày rồi tôi vào Huế học đại học. Chuyển đi ấy chuyên chở đầy ắp những kỉ niệm trong tôi, cái lần vào Huế không người thân thích, không đưa bạn, nhưng vẫn phó mặc cho ô tô đưa đến mảnh đất nửa vòng cong chữ S. Lúc tới Cửa Hữu Huế, bác tài dừng xe cho tôi xuống. Tôi đứng lặng giữa ngã ba đường một lúc lâu, cũng chẳng biết nhóm các chị học Huế ở ngã đường nào, cũng chẳng biết khuôn mặt các chị như thế nào, tôi ngó qua ngó về, lúc

này tôi cảm thấy bơ vơ. Nhưng tôi mừng tượng trong tâm trí mình rằng, khi nào thấy bóng dáng các chị mang đồ nhà tu thì nhận ra ngay các chị tới đón mình, linh tính mách bảo đúng là như vậy. Dọc dài cuộc sống cứ thế diễn ra, cứ chầm chậm trôi một cách vô định.

Bắt đầu một hành trình mới, tôi phải làm quen mọi thứ. Từ sinh hoạt cho tới môi trường sống nhà tu. Mảnh đất Cố đô được nhiều người biết đến như một thức ăn đặc sản duy nhất là mưa. Ngày nắng thì ít mà ngày mưa thì nhiều. Huế đó! bỗng xanh xao, sầm lặng, nhưng có lẽ Huế chỉ đẹp nhất khi trầm mình trong những màn mưa mà thôi! Vắng mưa, Huế trở nên đơn điệu. "Mưa" ngồi góc quán cafe quen, nghe nhạc không lời, đọc cuốn sách hay, thế giới ta đang sống tự nhiên thu nhỏ lại... Ai rồi cũng sẽ có những thử thách, chỉ là lớn hay nhỏ mà thôi. Tôi cũng có những cái khó khăn nhất định, mấy tháng đầu học đại học, tôi phát hiện tai phải bị thủng màng nhĩ hai lỗ rất lớn. Tôi thấy đau, nói ran đến nhường nào, chỉ khi được các chị dẫn đi khám bác sĩ chỉ định uống 5 liều rồi sẽ phải nhập viện để mổ vết thương. Tôi lo xanh mang, về nhà cầu nguyện rồi cũng đặt điều kiện với Chúa như bao nhiêu người "Chúa ơi! Nếu Chúa chữa tai con, nếu con không phải nằm viện, thì con hứa với Chúa trọn đời này, con chỉ thuộc về Chúa". Có lẽ Chúa nghe tôi nài nỉ nên đâm ra "điếc tai" đành phải nhậm lời tôi cầu xin, hành trình vừa tu vừa học cứ thế trải dài xuyên suốt 4 năm đại học.

"Những ngọn gió tháng mười hai ráo khan đã thổi về rồi" làm cho tôi nhớ lại thời sinh viên. Cứ mỗi lần đi học trên một chiếc xe đạp cào cào màu trắng, áo sơ mi "kín cổng cao tường", quần tây đen một màu, để tóc lọn đuôi gáy với một chiếc cặp nhỏ nhỏ màu đen là dấu hiệu bạn bè nhận ra đó là tôi. Hành trang ấy theo tôi suốt những năm tháng triển miên. Nếu như sau này có ai hỏi tôi, kỉ niệm nào là kỉ niệm đáng nhớ nhất thời sinh viên. Tôi sẽ nghĩ đến ngay cảnh trời mưa vi vu với nhóm bạn đi tác nghiệp, là những lần vội vã ăn thật nhanh cho kịp chương trình, sự kiện diễn ra, là những lúc được thưởng thức món bánh ép nóng hổi, là những lúc tranh luận sôi nổi làm việc nhóm với đám bạn khó tính, là những lần ngủ gục nằm xoài trên bàn học... Đã ba năm, mùa mưa, mùa nắng cứ thế trôi qua, tôi vẫn kiên trì đạp tới trường Khoa học Huế chừng bốn cây số gì đó, đó là chưa tính đến trường Giáo dục thể chất - trường Ngoại ngữ thì tầm 7 cây số. Có nhiều lúc tôi rất tức giận vì những

lần trật xích đều rơi trúng vào thời điểm quan trọng như mùa kiểm tra, mùa thi. Nó không trật ngay buổi nào lại trúng ngay đầu 1 giờ chiều. Trời nắng chang chang, cái nắng mà người ta hay ví von là nắng bết đầu, lúc đó tôi phải dừng xe tại cổng trường Học viện Âm nhạc để kiểm tra tình trạng xe, lên tới lớp thì đã trễ 30 phút mất rồi. Trong tâm thức tôi vẫn nhớ như in lời mẹ căn dặn: "*Con đường ngắn nhất chở con đến với ước mơ là con đường kiên trì*". Rồi tôi cố gắng lao mình vào phía trước, nhất là những ngày giông bão. Vừa đạp vừa nhớ như in lời mẹ dạy, cứ thế luôn vui vẻ đạp một mạch tới trường mà không hề cảm thấy mệt mỗi khi trời mưa, hay khi trời nắng. Nỗi nhớ ấy cuộn dài, cứ dai dẳng, đeo bám tôi mỗi lần thời tiết Hà Tĩnh cứ như thế này.

Chiều! Chiều rồi. Một chiều êm ả! Một chiều nhẹ nhàng. Cũng là màu trời, màu mây này, tôi chạy đôn chạy đáo rảo khắp thành phố cùng với đứa bạn cùng quê học Báo chí để lấy thông tin viết bài. Nhà bạn ấy cách nhà tôi chỉ một cánh đồng thôi! Có lẽ đó cũng là duyên, ai cũng bảo đó là đôi bạn cùng tiến. Giờ thì mỗi đứa một tỉnh học tập, lập nghiệp khác nhau.. "Gặp gỡ là một cái duyên và đi qua cuộc đời nhau cũng là một sự sắp đặt định mệnh, một món quà của cuộc sống. Đôi khi chỉ nghĩ lại thôi người ta càng có lý do để mỉm cười". Mỗi khi chúng ta quyết định biết ơn thì sẽ dễ dàng để nhìn thấy những điều mới để biết ơn. Lòng biết ơn sinh ra lòng biết ơn, cũng giống như tình yêu sinh ra tình yêu.

Thật quý hóa biết bao trong một xã hội tục hóa như ngày nay, có hình bóng người tu sĩ rảo quanh nơi các giảng đường, môi trường đang học tập và sinh sống tại quê hương hay hải ngoại. Thời đại này, nếu người trẻ nói về Thiên Chúa, về chuyện đạo nghĩa, chúng bạn dạn mác cho tôi là đứa sống trên mây, sống lạc loài và quê mùa "ôi con sông quê, con sông quê". Cái đứa bạn học đại học biết tôi quyết định đi tu, nó bảo với tôi rằng: "Đi tu khổ lắm mi ơi, nhìn mi cũng đâu đến nỗi mà không có anh nào hỏi han? Nói ngang đến đây là tôi cười thầm trong bụng vì lâu lâu có người khen. Lúc làm báo, tôi có chia sẻ với Chú Tâm, phóng viên báo Giáo dục và Thời đại rằng là sau khi cháu tốt nghiệp, cháu sẽ trở lại nhà tu. Chú nói với tôi rằng: "Sinh viên tốt nghiệp thủ khoa mà không làm báo thì phí quá". Lúc học trên trường mấy đứa rí tai bảo nhau "tiếc quá bạn ơi! Cầm bằng về cắt trong rương". Thậm chí, tệ hơn nữa "Con

điên, đang yên đang lành tự dưng nói đi tu, cứ nghĩ là mi nói đùa” Câu nói này làm cho tôi có chút may mắn bị lung lay, đứng hình mất 5 giây; nhưng rồi lại nghĩ đến giây phút thuở ban đầu tôi đã được Chúa yêu thương, nên tôi không muốn đánh mất tình yêu ấy. Chuyển phiêu lưu thánh thiện nào cũng có những thử thách, giảng ải bày ra trước mắt. Đằng sau là cả những giọt nước mắt của những lần vấp ngã, yếu đuối; bởi vừa tu vừa học luôn có những cản trở, khó khăn nhất định, thế nhưng tôi tin sự lựa chọn này có giá trị hơn các bạn khác khi tôi được gặp gỡ thân mật sớm với người bạn đường Giê su; được học hỏi, lĩnh hội các môn học nhà dòng trước các bạn. Nói thật nhé, điều mà tôi tự hào nhất là khi tới trường lớp, tôi luôn tâm niệm một điều là không bao giờ sao chép bài vở của các bạn, hay sao chép tài liệu vào giờ thi, giờ kiểm tra. Tôi quyết tâm làm chứng nơi tôi học tập, những tài liệu tôi soạn ra để ôn tập, tôi chia sẻ cho chúng bạn, kể cả thầy cô, cuối cùng điều đó tôi cũng đã làm được. Có phải vì vậy mà bạn bè, giảng viên dành tình thương mến đặc biệt cho tôi chăng?

Là con người, tôi cũng đã từng yêu đương, thương thầm vụng dại một ai đó khác giới, đã từng bị cám dỗ trước những lời mời mọc làm kinh tế của các cơ quan báo đài, cũng đã từng được trường giữ lại, nhưng tôi lại từ chối và lội ngược dòng những gì mà nhiều bạn trẻ khác khao khát muốn có được. Huyền nhiệm thay, Chúa có chương trình của Chúa và cách Ngài thực hiện. Ngài dẫn tôi qua các khúc quanh của cuộc đời, cho tôi đi trên con đường gồ ghề và nhiều dốc cao, vực thẳm. Chính Chúa đã làm mọi sự trong đời con. Chính bàn tay Chúa đã dìu dắt và hướng dẫn tôi để cho tôi có được như ngày hôm nay. Quả thực Ngài là vị Thiên Chúa đầy quyền năng và là người thợ thêu tài ba. Chỉ có Ngài mới có thể làm nên những kì công vĩ đại từ cái hư vô thành cái hiện hữu, từ cái tầm thường thành điều vĩ đại, từ cái nhỏ bé thành cái lớn lao và tuyệt vời. Khi bức tranh thêu của Chúa được hoàn tất, chính lúc ấy tôi mới có thể hiểu và nhìn thấy Người một cách trọn vẹn tuyệt tác bức tranh thêu, đó chính là kì công tuyệt diệu của Chúa, và đó cũng chính là bức tranh mà Chúa muốn thêu cho tôi ngang qua các biển cố thăng trầm mà Chúa đã để cho tôi được trải nghiệm. Quãng đường gần 5 năm theo Chúa tôi nghiệm ra một điều “con đường ngắn nhất để đạt được hạnh phúc chính là con đường Giêsu”.

NGƯỜI THỪA SAI THỜI @

Tu sĩ Jos.Vinc. Ngọc Biển, SSP

Ngày nay, khi sáng kiến hay sản xuất ra một sản phẩm mặt hàng mới nào, người ta nghĩ ngay đến vai trò của Marketing. Người đóng vai trò Marketing phải là người hoạt bát, am hiểu và có khả năng thuần thục trong lĩnh vực này. Nhất là nhà Marketing phải là người nắm bắt thời cuộc chuyển xoay của xã hội và nhu cầu của nó, nhằm giới thiệu sản phẩm của mình sao cho "hot" và hợp "gu" nhất với thị hiếu của khách hàng.

Người tu sĩ thừa sai thời nay cũng không nằm ngoài vòng xoay đó. Đang sống trong một xã hội chuyển vận với những đổi thay từng ngày, chúng ta cũng phải là những người am hiểu và nắm bắt thời cơ sao cho vai trò Marketing Lời Chúa của chúng ta luôn hợp thời. Phải chăng có khác là khác ở chỗ mục đích và nội dung cần chuyển tải: mục đích của chúng ta là làm vinh danh Chúa và cứu các linh hồn. Nội dung của sứ điệp truyền giáo là công bố *ơn cứu độ trong và qua Đức Giêsu Kitô*.

Qua bài viết này, xin cùng nhau xác định lại căn tính thừa sai, đồng thời cũng làm toát lên tính cấp thiết của việc đào tạo nhà thừa sai, để trở thành một Marketing của "Lời" trong xã hội thời @.com.

Trước khi tìm hiểu về những điều kiện để trở thành nhà thừa sai thực sự, chúng ta cùng tìm hiểu: tu sĩ, bạn là ai?

1. Tu sĩ thừa sai là ai?

Từ sau Công đồng Vaticanô II, cách riêng từ những thập niên cuối thế kỷ 20, hàng giáo sĩ và tu sĩ, kể cả Kitô hữu giáo dân, không ngừng nhắc đến hai từ "*Truyền giáo*", hay cụm từ đồng nghĩa "*Loan báo Tin Mừng*". Còn cụm từ "*Thừa sai*" thì đã được đề cập đến ngay từ nhiều thế kỷ trước đó. Bằng chứng cho thấy đã từ rất lâu trong Giáo Hội luôn có những vị thừa sai sẵn sàng từ bỏ quê

hương xứ sở của mình để ra đi loan báo Tin Mừng trên khắp thế giới. Ông gọi thừa sai được bắt nguồn từ lệnh truyền của Chúa Giêsu "Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thọ tạo" (Mc 16, 15). Tinh thần đó lại được thánh Phaolô xác quyết hết sức hùng hồn khi nói: "Khốn thân tôi, nếu tôi không loan báo Tin Mừng" (1Cr 9, 16). Giống như Chúa Giêsu, nhóm Mười Hai lên đường loan báo Tin Mừng và mời gọi người ta hoán cải (x. Mc 1, 15). Họ chứng thực lời nói của họ bằng việc ban phát những dấu chỉ giúp củng cố lòng tin của những người nghe họ. Ban phát những bí tích để nuôi dưỡng dân Chúa. Các tông đồ ngày xưa đã hăng hái ra đi vào vườn nho cũng như cánh đồng truyền giáo của Chúa; các môn đệ ngày nay cũng thế, họ cũng hăng say trong sứ mệnh. Là môn đệ của Đức Giêsu, người tu sĩ có bốn phận loan truyền tình thương và ơn cứu độ của Thiên Chúa cho mọi người, mọi nơi và mọi thời.

Như vậy, theo cách hiểu chung chung, thì: "Ơn gọi này là mẫu mực sự dẫn thân truyền giáo của Giáo Hội, Giáo Hội luôn cần sự hiến thân quyết liệt và trọn vẹn, cần những động lực mới mẻ và táo bạo" [1].

Chỉ tình yêu đối với Chúa Giêsu và với con người mới giúp người thừa sai vượt qua được những khó khăn của giai đoạn học tập.

Người tu sĩ thừa sai sống hết mình cho việc tông đồ hiện tại, nhưng cũng được mời gọi sẵn sàng ra đi bất cứ lúc nào, và đến bất cứ nơi đâu, mà Giáo Hội và con người cần đến. Để làm bất cứ công việc gì với bất cứ ai, nhằm xây dựng những mối tương quan hiện sinh giữa Thiên Chúa và con người, và mối tương liên nhân vị.

Nói cách khác, tu sĩ thừa sai chính là người ra đi loan truyền Tin Mừng cứu độ của Chúa đến với muôn dân, đồng thời từ bỏ ý riêng, chấp nhận hy sinh với một tâm hồn thanh thoát và nhiệt huyết vì lý tưởng và phần rỗi của các linh hồn.

Khi đã xác định được căn tính của nhà thừa sai, chúng ta sẽ bàn về yếu tố làm nên, hay xây dựng con người của nhà thừa sai thời @.com.

2. Bốn cột trụ trong việc đào tạo tu sĩ thừa sai

Nếu loan báo Tin Mừng là lệnh truyền mang tính cấp thiết của Đức Giêsu cho Giáo Hội "*Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thọ tạo*" (Mc 16, 15), thì việc đào tạo, hay huấn luyện tu sĩ thừa sai để làm môn đệ cho Chúa trên cánh đồng truyền giáo hẳn là việc nên làm nếu không muốn nói là bắt buộc, bởi lẽ truyền giáo là bản chất của Giáo Hội, mà người truyền giáo phải là người hội đủ những điều kiện thiết yếu trong lãnh vực này, như: huấn luyện nhân bản; đời sống thiêng liêng; tri thức và mục vụ, nhằm trở nên những tông đồ luôn có tâm hồn thánh thiện, nhiệt thành, lại có kiến thức sâu rộng và có khả năng mục vụ.

Trước hết, đào tạo nhân bản: đào tạo nhân bản là nền tảng của mọi nền đào tạo. Không thể có một nền đào tạo tốt được nếu nhà đào tạo bỏ qua hay sơ sài trong việc huấn luyện nhân bản. Nếu bỏ qua, việc đào tạo kể như bị thiếu hụt trầm trọng và khập khiễng. Đánh mất đi nền tảng cần thiết [2]. Như vậy, đào tạo nhân bản chính là việc giúp cho người tu sĩ trưởng thành để thi hành sứ vụ cách tốt đẹp hơn.

Thứ đến, là việc đào tạo thiêng liêng: đời sống thiêng liêng nơi người thừa sai phải được ví như cành cây luôn gắn liền với thân cây. Việc trau dồi đời sống thiêng liêng phải là điều tiên vàn mang tính bắt buộc. Người thừa sai phải là người kết hiệp mật thiết với Đức Kitô cách sâu xa như hình với bóng, như cành cây tiếp nhựa bởi thân cây. Khi đã có đời sống thiêng liêng sâu đậm, người thừa sai có thể đón nhận mọi niềm vui nỗi buồn dưới cái nhìn mang chiều kích cứu độ [3] và cánh chung.

Tiếp theo, là đào tạo tri thức: xã hội ngày càng tiến bộ và phát triển tốt bậc trong mọi lãnh vực, nhất là lãnh vực khoa học. Trong một môi trường năng động như thế, người thừa sai phải là người am hiểu, thông suốt nhiều trong lãnh vực, nhất là những khoa học thánh. Như thế mới có thể đáp ứng và đồng hành được với những suy tư và phát triển của con người thời nay, nhằm thích ứng với thời cuộc.

Lãnh vực cuối cùng là đào tạo mục vụ: trong lãnh vực này, người môn đệ Đức Kitô nhằm tới đức ái, sự hiệp thông giữa con người với con người, trong đó người môn đệ Đức Kitô phải là người

mang lại hạnh phúc cho con người và xã hội mà mình đang phục vụ. Trong lãnh vực này, người môn đệ Đức Kitô phải phác họa chân dung Vị Mục Tử Nhân Lành ngay trong cung cách phục vụ của mình. Đây chính là chiều kích sứ vụ [4]. Mặt khác, người thừa sai am tường sâu xa về lãnh vực này, sẽ giúp cho đương sự nhạy bén và đọc được các dấu chỉ thời đại nhằm đáp ứng kịp thời những khắc khoải, ưu sầu, lo lắng của con người thời nay, hầu mang lại cho họ niềm hy vọng và giúp họ khám phá nhiệm vụ cứu độ trong chương trình của Thiên Chúa trên cuộc đời và trong thế giới.

Như vậy, lược qua bốn cột trụ trong việc đào tạo người tu sĩ thừa sai để thấy được tính cấp thiết trong việc đào tạo và những đòi hỏi trong lãnh vực truyền giáo.

3. Thay lời kết

Mong thay, đặc tính hay bản chất của nhà thừa sai là luôn yêu mến Chúa, hăng say ra đi, đến với bất cứ nơi đâu và làm bất cứ việc gì nhằm loan báo Tin Mừng cứu độ cho con người và thế giới hôm nay cách vô vị lợi vì vinh danh Chúa và phần rỗi của các linh hồn.

Và, nhà thừa sai hôm nay sẽ đáp ứng được tính hiếu tri của con người thời đại nhờ việc năng trau dồi kiến thức. Đồng thời, người thừa sai phải là những người trân quý và có những đức tính tự nhiên (nhân bản) cách trời vượt nhằm nối kết, thông truyền những giá trị siêu nhiên ngay trong những thực tại trần thế. Mặt khác, họ cũng là những người có một đức tin sâu xa, một đức mến nồng nàn, một tấm lòng quả cảm, để sẵn sàng ra đi loan truyền Tin Mừng cứu độ. Được như thế, nhà thừa sai ngày nay sẽ là những người đáp ứng được những đòi hỏi và thách đố của thời đại @.

-----

[1] Gioan Phaolô II. Thông điệp *Redemptoris missio*, ban hành ngày 07-02-1990, số 66.

[2] Xc. Gioan Phaolô II, Tông huấn *Pastores Dabo Vobis*, số 43.

[3] Xc. Báo Chia Sẻ, *đào tạo tâm linh trong các cộng đoàn tu trì*, số 63, tr. 7.

[4] Xc. Báo Chia Sẻ, *đào tạo tri thức và mục vụ trong các cộng đoàn tu trì*, số 64, tr.5.

CUỘC GẶP GỠ VỚI CÁC BẠN TRẺ CÁC NGƯỜI GIEO RẮC TÌNH HUYNH ĐỆ VÀ GẶT HÁI TƯƠNG LAI

Gioakim Trương Đình Giai chuyển dịch từ nguyên bản Tây Ban Nha

El encuentro con los jóvenes-Sembradores de fraternidad y cosechadores de futuro

Sembradores de fraternidad y cosechadores de futuro SPA-045, ra ngày 11/11 2022, Osservatore Romano.

(Tiếp theo và hết)

Tôi cũng muốn gửi đến các bạn lời mời gọi thứ ba. Liên quan đến thách thức của việc đưa ra quyết định trong cuộc sống. Các bạn biết rõ điều đó, từ kinh nghiệm của mỗi ngày, không có cuộc sống nào mà không có thử thách phải đương đầu. Và luôn luôn, khi đương đầu với một thách thức, như ở ngã ba đường, cần phải lựa chọn, dẫn thân, chấp nhận rủi ro, quyết định. Nhưng điều này đòi hỏi một chiến lược đúng đắn, các bạn không thể tùy cơ ứng biến mà sống theo bản năng và phút chốc. Và nó được thực hiện như thế nào để chuẩn bị, rèn luyện khả năng quyết định, óc sáng tạo, lòng can đảm, sự nhẫn nại? Làm thế nào để làm cho cái nhìn nội tâm trở nên sắc sảo, học cách phán đoán tình huống, để nắm bắt những điều cần thiết? Điều đó liên quan đến việc tạo ra nghệ thuật định hướng mình trong các quyết định, đi theo hướng đi đúng đắn. Vì vậy, lời mời gọi thứ ba là có những lựa chọn trong cuộc sống, những lựa chọn đúng đắn.

Tất cả điều này xuất hiện trong tâm trí tôi khi nghĩ về những câu hỏi của Merina. Chúng vẫn nạn diễn tả thật đúng nhu cầu khám phá hướng đi trong cuộc sống. —Theo cách cô ấy nói mọi thứ, cô ấy tỏ ra là người rất dũng cảm— Và tôi có thể chia sẻ kinh nghiệm của mình: Tôi cũng là một thiếu niên như bạn, giống như mọi người, và cuộc sống của tôi là cuộc sống bình thường của một thanh niên. Chúng tôi biết tuổi thiếu niên là một hành trình, là một

giai đoạn trưởng thành, một giai đoạn mà chúng ta nhìn cuộc sống với những khía cạnh đôi khi mâu thuẫn của nó, lần đầu tiên phải đương đầu với một số thách thức nào đó. Vâng, lời khuyên của tôi là gì: hãy tiến lên mà không sợ hãi, và đừng bao giờ đơn độc! Hai điều, hãy tiến lên mà không sợ hãi và không bao giờ đơn độc. Chúa không bao giờ để họ một mình, nhưng để giúp họ một tay, Người đợi họ đến xin Người. Người đồng hành và hướng dẫn chúng tôi. Không phải bằng những điều kỳ diệu và phép lạ, mà là nói một cách tế nhị qua suy nghĩ và cảm xúc của chúng ta; và cũng thông qua các thầy cô của chúng tôi, bạn bè của chúng tôi, cha mẹ của chúng tôi và tất cả những người muốn giúp đỡ chúng tôi.

Vì vậy, điều cần thiết là phải học cách nhận ra tiếng nói của Người. Tiếng Chúa nói với chúng ta. Làm thế nào để chúng ta học được điều này? Như bạn đã nói với chúng tôi, Merina, thông qua tình nguyện, đối thoại thân mật với Người, giữ trong tâm hồn chúng ta những gì mang lại lợi ích và sự bình an cho chúng ta. Bình an là dấu hiệu cho thấy sự hiện diện của Thiên Chúa. Ánh sáng này từ Thiên Chúa chiếu sáng mê cung của những suy nghĩ, cảm xúc và cảm giác mà chúng ta thường di chuyển trong đó. Thiên Chúa mong muốn soi sáng trí tuệ của các bạn, những cảm xúc sâu xa nhất, những khát vọng ở trong tim, những suy nghĩ đang chín mùi trong các bạn. Người muốn giúp các bạn phân biệt điều gì là thiết yếu với điều gì là hơi hợt, điều gì tốt và điều gì xấu đối với các bạn và kẻ khác, điều gì là công bằng với điều gì phát sinh bất công và hỗn độn. Không có gì xảy ra với chúng ta mà lại xa lạ với Thiên Chúa, không có gì, nhưng thường chúng ta là những người xa cách Ngài, chúng ta không giao phó cho Người các con người và các tình huống, chúng ta khép mình trong sự sợ hãi và hổ thẹn. Không, chúng ta hãy nuôi dưỡng trong lời cầu nguyện niềm xác tín an ủi rằng Thiên Chúa trông nom chúng ta, rằng Người không ngủ, nhưng luôn dõi theo chúng ta.

Hỡi các bạn, những người trẻ, chúng ta không quyết định một mình. Vì vậy, tôi xin nói với các bạn một điều cuối cùng: hãy luôn tìm kiếm những cố vấn giỏi trong cuộc sống, những người khôn ngoan và đáng tin cậy, những người có thể hướng dẫn các bạn, giúp đỡ các bạn. Tôi không chỉ nghĩ đến cha mẹ, thầy cô, mà còn đến những cao niên, ông bà, và một người đồng hành thiêng liêng

tốt lành. Mỗi người trong chúng ta cần được đồng hành trên đường đời! Tôi lặp lại những gì tôi đã nói với các bạn, đừng bao giờ đơn độc! Chúng ta cần được đồng hành trên đường đời.

Các bạn trẻ thân mến, chúng tôi cần các bạn, chúng tôi cần sự sáng tạo, ước mơ và lòng can đảm của các bạn, sự thân thiện và nụ cười của các bạn, niềm vui dễ lây lan của các bạn và cả sự điên rồ mà các bạn biết cách thể hiện trong mọi tình huống, và điều đó giúp thoát ra về sự ồn ào của thói quen và của những sơ đồ lặp đi lặp lại mà đôi khi chúng ta chôn mình trong đó. Như Đức Giáo Hoàng muốn nói với các bạn: Giáo Hội ở với các bạn và cần các bạn, với mỗi người trong các bạn, để trở nên trẻ lại, khám phá những nẻo đường mới, trải nghiệm những ngôn ngữ mới, trở nên vui tươi và niềm nở hơn. Đừng bao giờ đánh mất dũng khí để ước mơ và sống vĩ đại! Hãy sở hữu văn hóa chăm sóc và làm lan tỏa nó; hãy trở nên những nhà vô địch về tình huynh đệ; đương đầu với những thử thách của cuộc sống, cho phép bản thân được hướng dẫn bởi tính sáng tạo trung thành của Thiên Chúa và bởi những cố vấn tốt lành. Và cuối cùng, hãy nhớ đến tôi trong lời cầu nguyện của các bạn. Tôi sẽ làm điều tương tự cho các bạn; Tôi mang các bạn trong tim. Cảm ơn bạn!

Chúa ở cùng các bạn! Allah ma'akum [Cầu Chúa ở cùng các bạn]

KINH THÁNH BIỂN CHẾT

Được coi là một trong các phát hiện khảo cổ quan trọng của thế kỷ 20, Kinh Thánh Biển Chết (Dead Sea Scrolls) được một người chăn chiên phát hiện tại một hang động ở Qumran năm 1947, trên bờ Biển Chết.

Cuốn Kinh Thánh này đã 2.000 tuổi, có gần 1.000 bản văn bằng tiếng Do Thái cổ, tiếng Aram và tiếng Hy Lạp. Các bản văn này cho biết về Do Thái giáo thời kỳ đầu và nguồn gốc Kitô giáo. Đa số các học giả đều tin rằng các bản văn được ghi lại bởi giáo phái Essenes – một giáo phái thứ hai của Do Thái giáo. Kinh Thánh Biển Chết được giữ trong một phòng tối, có điều hòa nhiệt độ, tại Viện Bảo Tàng Israel ở Giêrusalem.

Trâm Thiên Thu (chuyển ngữ từ Telegraph.co.uk)

GIÁO DỤC NHÂN BẢN

TRÁNH THỜI HOANG PHÍ VÀ ĐỪNG HÀ TIỆN

LM ĐAN VINH – HHTM

1. LỜI CHÚA: Khi họ đã no nê rồi, Người bảo các môn đệ: "**Anh em thu lại những miếng thừa kéo phí đi.**" Họ liền đi thu những miếng thừa của năm chiếc bánh lúa mạch người ta ăn còn lại, và chất đầy được mười hai thúng (Ga 6, 12-13).

2. CÂU CHUYỆN: GƯƠNG TIẾT KIỆM CỦA TỶ PHÚ.

1) Warren Buffett vẫn mua bữa ăn mỗi buổi sáng với giá 3,17 đô la.

Trong 54 năm qua, giám đốc điều hành của Berkshire Hathaway là WARREN BUFFETT đã luôn thưởng thức cùng một kiểu bữa sáng mỗi ngày. Theo Forbes, người đàn ông giàu thứ ba trên thế giới này có khối tài sản giá trị ròng là 74 tỷ đô la mà vẫn đi mua McDonald's cho bữa ăn quan trọng nhất trong ngày, gồm hai cái xúc xích hoặc thịt xông khói, trứng và phô mai với số tiền 3,17 đô la.

2) Michael Bloomberg chỉ đi hai đôi giày trong suốt 10 năm.

Là thị trưởng cũ của thành phố New York và cũng là người đàn ông giàu thứ mười trên thế giới nhưng MICHAEL BLOOMBERG lại rất tiết kiệm: Ông chỉ sử dụng hai đôi giày màu đen để đi đến nơi làm việc trong hơn một thập kỷ. Ông đã chia sẻ với phóng viên một tờ báo tài chính như sau: "Bạn không cần vứt đôi giày cũ đang sử dụng đi, để mua đôi giày mới hơn, đang khi đôi giày cũ vẫn còn đang sử dụng tốt".

3) Bill Gates đeo đồng hồ giá chỉ 10 đô la.

Người đồng sáng lập Microsoft là BILL GATES dường như cũng không quan tâm nhiều đến xu hướng thời trang mới nhất. Ông là người giàu nhất thế giới có tài sản giá trị ròng khoảng 85 tỷ đô la mà vẫn đeo chiếc đồng hồ chỉ giá có 10 đô la!

3. SUY NIỆM:

1) Thế nào là người tiết kiệm?:

- Tiết kiệm là biết cách sử dụng hợp lý và đúng mức của cái vật chất, thời gian, sức lực của mình và của tha nhân.

67% những người giàu có đều chi tiêu tiết kiệm. Họ sẵn sàng tiêu số tiền lớn vào những việc quan trọng, thay vì chi tiêu bừa bãi vào những chuyện lãng phí vô ích.

- Người tiết kiệm không bao giờ quan tâm đến những món đồ xa xỉ như xe hơi, điện thoại đời mới... Và luôn hài lòng với những gì đang sử dụng. Đây là những người căn cơ, và sống đơn giản thanh đạm. Họ biết dung hòa giữa giá tiền và ích lợi của việc chi tiêu mang lại. Họ tìm mua đồ hợp với túi tiền, nhưng khi cần họ cũng sẵn sàng chi ra số tiền nhiều lần hơn tương xứng với giá trị và chất lượng của món hàng.

- Họ tự sửa ống nước rò rỉ để tránh lãng phí nước hoặc chuyển bóng đèn tóc bình thường sang đèn huỳnh quang để tiết kiệm điện. Họ không để đèn sáng hay quạt chạy không có người khi ra khỏi phòng.

2) Thế nào là người hoang phí?:

Trái ngược với người tiết kiệm là kẻ hoang phí. Thói quen tiêu xài của những người này là luôn muốn sở hữu những món đồ thời thượng nhất, đắt tiền nhất vì muốn biểu lộ sự giàu sang đẳng cấp của mình trước mặt người khác.

Họ sẵn sàng vay nợ để mua bất kì món đồ mình thích và không cần tham khảo để mua với giá rẻ hơn. Họ luôn được nhiều người hâm mộ bởi sự chi tiêu hào phóng cho người thân và bạn bè.

3) Thế nào là người hà tiện?:

Người hà tiện là người quá trọng đồng tiền nên không dám chi tiền, ngay cả khi thực sự cần phải chi. Họ chỉ nghĩ đến số tiền chi nhiều ít mà không nghĩ đến ích lợi của việc chi tiền mang lại. Họ luôn tìm mua hàng ở mức giá rẻ nhất dù biết đó là hàng "rởm" kém chất lượng và mau bị hư. Chẳng hạn họ chọn mua chiếc quạt máy giá 400 nghìn do Trung Quốc sản xuất dù biết đó là loại hàng ít chất lượng, thay vì chọn mua chiếc quạt giá 1 triệu đồng, chính gốc Nhật Bản. Tuy quạt đó mắc tiền hơn nhưng lại là hàng "xịn" và có tuổi thọ dài gấp đôi ba lần chiếc quạt "rởm" nói trên.

4) Hãy tiết kiệm nhưng tránh hoang phí và cũng đừng hà tiện:

Tiết kiệm là đức tính mỗi người cần thực hiện. Tuy nhiên cũng cần linh hoạt với từng hoàn cảnh, đảm bảo cân bằng giữa việc chi tiêu hợp lý phù hợp với nhu cầu sử dụng trong thời gian lâu dài.

Ở bên Mỹ, trong các trường tiểu học, người ta đã dạy cho con trẻ biết: Muốn có một đồng thì phải bắt đầu kiếm từ một xu; Muốn có một triệu thì phải bắt đầu kiếm từ một đồng.

Ở bên Nhật cũng vậy. Trong các gia đình, người ta luôn nhắc nhở con cái sống theo phương châm: "Mua gì ăn nấy; Ăn đâu hết nấy; Không để thừa mứa, Quyết không lãng phí".

Ở bên Ít-ra-en cũng thế. Vào các nhà hàng, khách sạn, người ta không thấy đồ ăn thức uống còn dư lại sau khi ăn. Ngay tại các bến xe, bến tàu đều có các câu khẩu hiệu: "Hãy tiết kiệm điện; Hãy tiết kiệm nước...". Tại các công sở và xí nghiệp, để loại trừ thói xấu lề mề, người ta trừ ngay tiền lương những ai đến sở làm trễ giờ.

Một số việc tiết kiệm cụ thể mà mỗi người có thể dễ dàng thực hành như: Tắt đèn tắt quạt khi ra khỏi phòng; Khóa vòi nước khi đã đầy hồ chứa hoặc đang còn chảy rò rỉ; Tận dụng hiệu quả cho thời gian làm việc; Giữ lại một tập giấy trắng, một cây viết còn mực thay vì bỏ chúng vào thùng rác... Hãy luôn nhắc nhở mình và người dưới tránh thói phung phí thực phẩm và vật dụng...

4. SINH HOẠT: Bạn đánh giá thế nào về trường hợp một người bị mắc bệnh nền như cao huyết áp, đường huyết cao, gút (goute), đau nhức xương khớp... Dù có tiền nhưng lại ***không dám đi chữa trị tại bệnh viện, mà chỉ chữa kiểu dân gian cho đỡ tốn phí***, nên đã lãnh hậu quả tai hại bị chết oan khi bệnh tăng nặng và bị bệnh viện từ chối vì đến nhập viện quá trễ.

5. LỜI CẦU:

Lạy Chúa. Xin giúp chúng con biết ***tiết kiệm trong việc chi tiêu tiền bạc nhưng tránh hoang phí hoặc ngược lại tránh thói hà tiện***. Xin cho chúng con biết sử dụng những đồng tiền Chúa ban đẹp lòng Chúa, mang lại ích lợi cho bản thân, gia đình, xã hội và xây dựng Hội Thánh ngày một thăng tiến phát triển. – AMEN.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

HỒNG Y LÀ AI VÀ CÓ CHỨC NĂNG GÌ?

Lm Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huấn

Trước hết, về ngữ căn (etymology), từ Hồng Y (Cardinal) xuất phát từ nguyên ngữ Latin CARDO có nghĩa là “cái bản lề” (hinge) tức bộ phận then chốt để giữ cho cánh cửa được đứng vững trong khung cửa. Từ ý nghĩa tượng trưng này, các Hồng Y được mệnh danh là “**những vị Hoàng tử**” (princes) của Giáo Hội với **2 chức năng rất**

quan trọng sau đây:

1- Là *Cố vấn* để đóng góp ý kiến (kiến thức và khôn ngoan) cho Đức Thánh Cha trong việc điều hành và cai trị Giáo Hội.

2- Khi vào *Mật nghị* (Conclave) để bầu Giáo Hoàng mới, tất cả các Hồng Y đủ điều kiện theo luật bầu cử đều đương nhiên là các ứng viên (potential candidates, có thể được bầu chứ không ra ứng cử) và cũng là những người được quyền bỏ phiếu chọn (elector) Giáo Hoàng mới khi đương kim Giáo Hoàng qua đời (x. Giáo luật (1983), số 349).

Theo Luật bầu Giáo Hoàng hiện hành, áp dụng từ nhiều năm qua, thì khi tròn 80 tuổi, các Hồng Y không còn được tham dự Mật nghị để bầu Giáo Hoàng mới, hay tham dự bất cứ mật hội nào do Đức Thánh Cha triệu tập và chủ tọa để bàn thảo về một vấn đề quan trọng nào của Giáo Hội. Thêm nữa, khi các Hồng Y đến tuổi 75, và hiện đang coi sóc các Tổng Giáo Phận, hay các Bộ, hoặc Cơ quan trọng yếu trong Giáo Triều Roma thì cũng phải xin từ chức, để tùy Đức Thánh Cha quyết định chấp nhận hay cho lưu nhiệm thêm. Thí dụ trường hợp Đức Giáo Hoàng Bênêđictô 16, khi đang còn làm Tổng Trưởng Thánh Bộ Giáo Lý Đức Tin, đã xin nghỉ hưu năm ngài 75 tuổi nhưng đã được Đức cố Giáo Hoàng Gioan-Phaolô II yêu cầu tiếp tục nhiệm vụ thêm thời gian nữa, nên ngài vẫn đảm trách chức

vụ Tổng Trưởng trên cho đến ngày ngài được bầu lên ngôi Giáo Hoàng năm 2005 (x. giáo luật 354).

Trước năm 1917 tức là năm ban hành bộ Giáo luật cũ, (giáo luật mới 1983 thay giáo luật cũ 1917) các Hồng Y có thể là những giáo dân không có chức linh mục hay giám mục, được Giáo Hoàng ban cho tước vị này vì những lý do riêng tư. Nhưng với Giáo luật năm 1917, thì người thường dân không còn được chọn nữa, mà chỉ dành cho các linh mục hay giám mục xuất sắc mà thôi. Đến thời Đức cố Giáo Hoàng Gioan XXIII, thì ai được phong tước Hồng Y cũng phải được thụ phong Giám mục nếu vị đó chưa là giám mục. Tuy nhiên cho đến nay thì tước Hồng Y vẫn còn được trao cho một số linh mục xuất sắc, từng giữ các chức vụ quan trọng trong Tòa Thánh hoặc là những thần học gia nổi tiếng như các linh mục Yves M.J Congar (O.P), Henri de Lubac và Allen Dulles (SJ) (đều đã qua đời)... Trong đợt Hồng Y mới được công bố ngày 20-10 vừa qua, cũng có 2 linh mục (tước Đức ông) người Ý và Đức đã ngoài 80 tuổi trong số 24 tân Hồng Y sẽ được trao mũ đỏ ngày 20 tháng 11 sắp tới.

Cũng cần nói thêm là khác với thông lệ trong quá khứ khi Hồng Y được chọn từ những gia đình quý tộc ở Âu Châu hoặc những người được Giáo hoàng ưu đãi, thưởng công riêng, các Hồng Y ngày nay phần lớn xuất thân từ những gia đình đạo đức, bình dân, phải là nam giới và ít nhất là người có chức linh mục và “trỗi vượt về đạo lý, tác phong, đạo đức và khôn ngoan” (x. giáo luật số 351 & 1). Nhưng thường là các giám mục xuất sắc về đức độ và khả năng để có thể trở thành Giáo Hoàng cai quản Giáo Hội trong tương lai. Lại nữa, vì Hồng Y có thể là linh mục, nên nếu vị này được đặc cử Giáo Hoàng thì phải được Hồng Y niên trưởng tấn phong chức Giám Mục trước khi đăng quang (nhậm chức Giáo Hoàng) (x. giáo luật số 355, &1).

Tuy nhiên việc này chưa từng xảy ra vì các Hồng Y từ nhiều thập niên qua đều là những vị có chức Giám mục hay đã được tấn phong giám mục sau khi được phong tước Hồng Y.

Như thế cho thấy chức Giám mục là chức thánh quan trọng nhất của Giáo Hội, vì Giám mục là những người kế vị các Thánh Tông Đồ trong chức năng và sứ mệnh rao giảng Tin Mừng cứu độ, dạy dỗ

chân lý và cai trị Giáo Hội. Chúa Giêsu xưa chỉ chọn các Tông Đồ, tức các giám mục kế vị các ngài mà thôi. Hồng Y không phải là một chức thánh mà chỉ là tước vị (Title) do Giáo Hội đặt ra vì nhu cầu chọn người kế vị Thánh Phêrô, tức Đức Thánh Cha cũng là Giám mục Rôma và là Thủ lãnh Giáo Hội Công Giáo hoàn vũ.

Các Hồng Y họp lại thành Hồng Y Đoàn riêng biệt (College of Cardinals) do một vị làm niên trưởng (Dean)

Có 3 đẳng cấp Hồng Y sau đây.

1- Hồng Y Giám mục (Cardinal bishops) là những giám mục từng coi sóc những giáo phận chung quanh Rôma, nhưng nay là những Hồng Y thâm niên làm việc trọn thời gian (full-time) trong Giáo Triều Roma. (Roman Curia)

2- Hồng Y Linh mục (Cardinal Priests) là những Hồng Y hoặc làm việc trong Giáo Triều hoặc đang coi sóc các Tổng Giáo Phận ngoài Roma tức là các Tổng Giáo phận ở Ý hay ở các quốc gia trên thế giới như Paris, New York, Sydney, Houston, Saigon, Manilla v.v.

3- Hồng Y Phó Tế (Cardinal Deacons) từng là những Giám mục hiệu tòa (Titular Bishops) tức là không coi sóc Giáo phận nào, và đang làm việc trọn thời gian trong Giáo Triều.

Khi các Hồng Y họp kín để bầu Giáo Hoàng mới, Hồng Y Trưởng đẳng Phó tế sẽ công bố danh tánh vị được đắc cử và có thể thay thế Đức Thánh Cha để trao dây Pallium cho các tân Tổng Giám mục hoặc cho người đại diện các vị vắng mặt (x. giáo luật số 355, & 2).

Thêm nữa, tất cả các Hồng Y, khi được Đức Thánh Cha chọn và trao tước vị này, đều được chỉ định tước hiệu (Title) của một thánh đường trong hoặc ngoài Rôma. Với tước hiệu đó, tân Hồng Y đến thánh đường được chỉ định để nhận tòa nhưng không có quyền quản trị nào về hành chánh, nhân sự cũng như tài sản của thánh đường đó, mà chỉ hiệp thông để hỗ trợ về mặt tinh thần mà thôi (giáo luật số 357 &1).

Sau hết, tất cả các Hồng Y, nếu không đảm nhận chức vụ Tổng Giám Mục để coi sóc các Tổng giáo phận ở đâu trên thế giới, thì đều phải cư trú ở Rôma hoặc phải trở về Giáo đô khi Đức Thánh Cha triệu tập để họp bàn việc gì quan trọng của Giáo Hội (giáo luật số 356).

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

NGƯỜI BỆNH CÓ THỂ TỰ MÌNH LÀM GIẢM NHANH CƠN CAO HUYẾT ÁP

Lương y Võ Hà

Được xem là cao huyết áp khi chỉ số huyết áp cao hơn 14cmHg và chỉ số huyết áp dưới lớn hơn 9cmHg. Cao huyết áp với hệ quả tai biến mạch máu não và những di chứng của nó luôn là nỗi ám ảnh của nhiều người lớn tuổi. Ngày nay, mặc dù y học đã có những bước tiến vượt bậc, các triệu chứng này hiện vẫn gây tổn kém nhiều công sức và tiền của cho xã hội.

Tuy nhiên có một điều mà ít người quan tâm là với một số động tác đơn giản của y học dân gian, người ta có thể làm giảm cơn cao huyết áp đang phát triển để không chế phần lớn những tác hại của nó hoặc ít ra có thể ngăn chặn những diễn biến xấu hơn trong khi bệnh nhân chờ được chuyển đến bệnh viện hoặc cơ sở chuyên môn cần thiết.

Huyết áp cao có thể là triệu chứng của nhiều căn bệnh khác nhau, do nhiều nguyên nhân khác nhau. Do đó việc điều trị dứt điểm cần sự chẩn đoán và thời gian thích hợp. Ở đây chúng tôi chỉ đề cập đến một phương pháp đơn giản mà người bệnh có thể tự thực hiện để "cắt cơn" cao huyết áp, giải tỏa kịp thời nguyên nhân gây ra tai biến về não trước khi được sự chăm sóc của thầy thuốc.

Theo y học cổ truyền, triệu chứng huyết áp cao là một tình trạng khí nghịch do tình chí hoặc do yếu tố lục dâm (phong, hàn, thử, thấp, táo hỏa) gây ra. Giải quyết triệu chứng này đồng nghĩa với việc giáng khí, làm cho khí đang lưu chuyển ngược lên đầu sẽ hướng xuống phía dưới và tỏa ra lớp da ngoài của cơ thể.

NHỮNG ĐỘNG TÁC CỤ THỂ GỒM:

1. Vuốt ấm hai vành tai

Dùng ngón cái và ngón trỏ của mỗi bàn tay vuốt dọc vành tai cùng bên, từ trên xuống dưới khoảng 9, 10 lần. Vành tai và cột sống có những điểm phản xạ tương ứng với nhau, do đó vuốt ấm

vành tai cũng là tác động vào cột sống lưng, vừa có tác dụng điều hòa thần kinh giao cảm, vừa kích thích sự lưu thông khí huyết ở phần vệ khí do kinh bàng quang phân bố dọc hai bên sống lưng (nếu có người thứ hai bên cạnh có thể nhờ người này trực tiếp ngồi sau lưng dùng bàn tay phải vuốt dọc sống lưng từ trên gáy xuống đến tận thắt lưng để gia tăng thêm tác dụng).

2. Vuốt dọc hai bên mũi

Mỗi bàn tay vuốt một bên mũi, vuốt đều hai bên cùng một lúc. Dùng ngón tay trỏ vuốt từ ấn đường (điểm giữa hai đầu chân mày) xuống dọc theo hai bên mũi qua khước miệng đến tận chót cằm. Vuốt chậm, nhẹ và làm không dưới 15 lần.

Kích thích huyết ấn đường có tác dụng làm phóng thích chất endorphine nội sinh có thể làm cho an thần, hạ huyết áp và giảm khí. Vuốt dọc theo hai bên mũi xuống cằm là tác động vào hai kinh dương minh. Học thuyết kinh lạc của y học cổ truyền cho rằng kinh dương minh là kinh dương, tập trung nhiều huyết khí, huyết; có chức năng quan trọng nhất trong việc bảo vệ cơ thể chống lại các

yếu tố gây bệnh từ bên ngoài. Động tác này làm gia tăng sự lưu thông khí huyết ở phần vệ khí, gây ấm người và làm nhẹ áp lực lên thành mạch.

3. Vuốt dọc hai chân mày

Dùng hai ngón tay trỏ và giữa vuốt từ ấn đường đi dài theo xương chân mày ra thái dương đến tận mí tóc ở phía ngoài đuôi mắt. Vuốt mỗi bên khoảng 10 lần. Vùng chân mày và hai cánh tay có những điểm phản xạ tương ứng nhau, do đó động tác này ngoài việc giải tỏa sự sung huyết tại những huyết vị thường bị tắc

nghe ở vùng trán còn làm cho khí huyết lưu thông ra hai cánh tay và bàn tay để giúp nhẹ áp lực ở đầu.

4. Ngồi hoặc nằm thư giãn

Ngồi thoải mái, lưng tựa ghế hoặc nằm xuống thư giãn hít thở điều hoà, tư tưởng tập trung vào mười đầu ngón chân. Theo y học cổ truyền thì thần ở đầu khí ở đó, do đó khi tập trung ý nghĩ tại vùng bàn chân, khí trong cơ thể từ phía trên đầu sẽ lưu chuyển về hướng bàn chân nên có tác dụng hạ khí. Việc tập trung tư tưởng càng tốt, hiệu quả hạ khí càng cao. Động tác này phải kéo dài hơn 10 phút. Trên thực tế, có nhiều người có khả năng thư giãn và tập trung tốt trong khi thực hành đến bước 4 đã từ từ rơi vào giấc ngủ.

Mỗi khi cảm nhận được những dấu hiệu huyết áp tăng cao như căng, nặng ở vùng thái dương, đau đầu, mờ mắt, mắt đỏ..., người bệnh nên ngồi xuống, tập trung tinh thần thực hành lần lượt 4 động tác trên. Bình tĩnh và tự tin là yếu tố cần thiết trong quá trình thực hiện các động tác. Sau khoảng 15 phút thực hành, bệnh nhân có thể cảm thấy bớt đi cảm giác khó chịu ở vùng đầu, nhịp đập của tim sẽ chậm lại, tay chân sẽ ấm lên. Đó là lúc huyết áp đã hạ bớt.

Ngoài việc áp dụng đã hạ huyết áp, thực hiện những động tác trên còn là một biện pháp dưỡng sinh tốt để ổn định thần kinh, gia tăng việc lưu thông khí huyết trong cơ thể, giúp giữ thể trạng tốt.

Trường hợp thực hành để giúp giữ gìn sức khỏe, riêng giai đoạn 4 nên tập trung tư tưởng tại vùng đan điền (dưới rốn khoảng 3 phần) thay vì tập trung ở 10 đầu ngón chân.

KHĂN OVIEDO

Theo La ngữ, sudarium nghĩa là “khăn lau mồ hôi.” Khăn này được coi là khăn đã quấn quanh đầu Chúa Giêsu khi Ngài được an táng. Khăn này được giữ tại Nhà thờ San Salvador ở Oviedo (Tây Ban Nha) và được trưng bày mỗi năm ba lần cho người ta kính viếng.

Năm 1998, người ta đã xét nghiệm tấm khăn ở Oviedo và tấm khăn liệm ở Turin, thấy rằng máu ở hai khăn đều giống nhau, vải cũng giống nhau.

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 85)	11
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CDLCTX TGP Sài Gòn	14
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	16
◆ Tin CDLCTX Miền Gialai	18
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Phục vụ	19
◆ Lễ Nến trong phụng vụ	25
◆ Bước vào mùa Chay Thánh	27
◆ Tại sao người Công giáo phải ăn chay	31
◆ Buông bỏ tham sân si	35
◆ Tuổi trẻ đáng giá bao nhiêu?	37
◆ Chuyện yếu đuối	39
◆ Con đường ngắn nhất để đạt được hạnh phúc là...	43
◆ Người thừa sai thời @	48
◆ Cuộc gặp gỡ với các bạn trẻ (tt và hết)	52
✠ Giáo dục nhân bản: Tránh thói hoang phí và đừng hà tiện	55
✠ Giải đáp thắc mắc: Hồng Y là ai?	58
✠ Phòng mạch miễn phí: Người bệnh có thể tự mình làm giảm nhanh cơn cao huyết áp	61

